

Catalunya Cristiana

"Déu no m'abandonarà mai per mai".

Anna Frank

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any VI N.º 303

Setmana del 14 al 20 de juliol del 1985

50 Ptes.

AFINANT...

La primera línia de foc

Els carmelts no tenen pas el monopoli de la contemplació a l'Església. Gràcies a Déu són nombroses les famílies religioses que, seguint altres espiritualitats, fan de la pregària i la separació del brogit del món l'essència de llur vida. Però la muntanya del Carmel per la seva bellesa natural, per la seva significació mística i per la venerable tradició bíblica i apostòlica de vida eremítica és certament el símbol de la contemplació cristiana.

Es per això natural que per la Mare de Déu del Carmel pensem en tots els contemplatius de l'Església aixoplugats sota un mateix mantell. I és encertat que el 16 d'aquest mes carmelità els cristians ens girem amb amor i reconeixement vers els nostres orants, en el dia "pro orantibus".

És freqüent concebre la vida contemplativa com una fugida del combat "actiu", com un recer de pau. A mi sempre m'ha semblat, ben al revés, com un llençar-se coratjosament vers la primera línia de foc, incessant. Tenir com objectiu religiós el diari cara a cara amb Déu, sense tasques intermitges —conferències, reunions, escrits, pastoral, apostolat, etc.— no és pas defugir el combat, al contrari, és lluitar-lo allà on és més seriós i decisiu: a l'avantguarda. Que no els manqui l'amor i el suport dels que som als estats majors o a la rera-guarda!

Joan E. Jarque i Jutglar

SUMARI

Document Vaticà
sobre el diàleg
judeo-cristià

I Trobada de
Familiars de
Missioners de la
diòcesi de Lleida

El doctor Torrella
recordà la seva
ordenació amb els
companys de curs

Lectures joves per a
un estiu jove

922 professionals catalans contra la despenalització

BARCELONA.— El Dr. Josep Maria Cañadell i Vidal, en tant que portaveu dels 922 metges d'arreu de Catalunya que discrepen de la llei de la legalització de l'avortament, ha fet arribar a CATALUNYA CRISTIANA el seu manifest de protesta. Donat l'indubtable interès del document, i atès que els mitjans informatius en publicaren resums i extractes que el felen incomprensiu o, fins i tot, no quedaven clars els fonaments ètics que han portat a aquests destacats professionals a adoptar el seu posicionament, el publiquem íntegrament. Heus-lo ací:

Els sotasignants, metges que treballen a Catalunya, ens sentim obligats a reafirmar-nos en els punts següents:

Cap col·lectiu de la societat se sent més obligat a la conservació de la vida que els metges. Anar contra ella és el summum de la inconseqüència.

Els metges sabem que el nombre d'avortaments que podrien causar-se per l'aplicació estricta dels tres supòsits del projecte de llei en curs seria petitíssim. És natural que els partidaris de l'avortament sense entrebancs demanin amb exigència —per mitjà de manifestacions, cartes col·lectives, "ocupacions", etc.— una normativa per la que el més elemental dels drets —que es el dret a la vida— pugui burlar-se sistemàticament.

Denunciem la paradoxa que quan el progrés mèdic ha fet desaparèixer el suposat dilema mare-fill, quan la societat no condemna la il·legitimitat i quan es produeix una davallada preocupant de la natalitat sigui més insistent el moviment avortista.

Denunciem la falsedat dels arguments avortistes referents a la salut mental. Precisament s'ha demostrat

que són les dones amb alteracions psíquiques atribuïbles a l'embaràs les que més empitjoren mentalment després de la provocació d'un avortament.

Denunciem la ben certa profusió d'indicacions d'avortament, l'al·legada pertorbació de la salut psíquica i també el fàcil i incomprovable pretext de violació, que per altra banda, seria una causa absolutament excepcional d'embaràs.

Som molts, som la immensa majoria, els metges que no serem mai executors de l'avortament i que tampoc mai el farem practicar. Apellem als drets reconeguts en la Constitució i, en concret, a l'objecció de consciència i això o ho fem per raons ètiques i per la protecció professional de nosaltres i de tot el personal sanitari i de tots els hospitals i clíniques on treballem.

Entre els 922 signants d'aquest manifest hi figuren els doctors:

Arruga, Balcells, Ballús, Campos Navarro, Gil-Vernet, Revert, Puig i Lacalle, Tomos, Cruz Hernández, Cañadell, Barraquer, González Merlo, Galofré, Rozmán, Sitges, Salvà i Miquel, Montobbio, Alsina Bofill.

Barcelona, juliol, 1985

"Cap col·lectiu de la societat se sent més obligat a la conservació de la vida que els metges. Els metges sabem que el nombre d'avortaments que podrien causar-se per l'aplicació estricta dels tres supòsits del projecte de llei seria petitíssim".

4.000 assistents a la VIII Assemblea de la Renovació Carismàtica

"Tractem de descobrir com Jesús crida en les nostres vides"

MADRID.— "Tractem de descobrir com Jesús crida en les nostres vides". Aquest és, per a José Pérez, membre de la Coordinadora Nacional de la Renovació Carismàtica Catòlica, una de les seves finalitats essencials de la VIII Assemblea Nacional a Alcobendas, en la qual participaren quatre mil carismàtics espanyols.

De tots els actes celebrats destaquen els diferents seminaris: El pri-

mer, una introducció a la Renovació Carismàtica, a càrrec de Jesús Villarreal. El segon, "La salvació a través dels sacraments"; va ser ponent Marcelino Iraugui. El tercer, va anar a càrrec de Luis Martín, director de la revista "Koinonia", òrgan de la Renovació Carismàtica. El tema d'aquest seminari va ser "La Renovació Carismàtica i l'Església". "Renovació Carismàtica i els joves" és el títol del quart dels seminaris que va ser a càrrec de Juan Manuel Martín

Moreno. Per a la Renovació és fonamental la joventut. El seminari següent, "A què anem a la reunió d'oració", a càrrec de Manuel Casanova. L'últim, "La vocació", per Antonio Carbajo.

Presència de bisbes

Un altre dels actes interessants del programa van ser les converses, en les quals van intervenir, entre altres, monsenyor José Méndez Asen-

sio, arquebisbe de Granada, que va parlar sobre "Jesús, relació de la misericòrdia". Els dies previs a aquesta VIII Assemblea Nacional, els dirigents van estar reunits per dedicar tres dies a la reflexió i a la oració.

La Renovació Carismàtica començava el 17 de febrer del 1969 a la Universitat de Duquesne (Estats Units) amb un grup de trenta professors i estudiants que pretenien renovar i revitalitzar les seves associacions.

Col·lecció
EL NINOT
EL NINOT

Títols publicats:
El porquet, El tigre
El mussol, El gat
La guineu, El pingüí

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS
MATERNAL - PRE-ESCOLAR - EGB - BUP
Casp, 79 - 08013 Barcelona - Tels. 245 72 03 / 04

EDITORIAL

"Je vous salue Marie"

El film ha fet un cert soroll a casa nostra. Menys del que ens temíem. S'ha demanat un debat entre els catòlics i la TVE s'hi ha prestat. Nosaltres ens varem avançar a parlar-ne quan ens varen arribar les notícies de la seva estrena al festival de Berlín. Potser ens varem equivocar de parlar-ne abans d'hora. Els suïssos diuen "abans de l'hora, encara no és l'hora". Sigui el que sigui, ens hem rellegit el que escrivíem aleshores i ens hi reafirmem. I per no estar absents d'aquest debat que es demana pensem que el millor és reproduir íntegrament el que diguérem aleshores. El lector ho llegirà en un context diferent i esperem que ens agrairà el no haver de remenar entre un munt de papers vells. Heus ací el que dèiem a les primeries de març d'enguany.

DÉU VOS SALVE MARIA. A França ja fa setmanes que se'n parla. Aquests últims dies ha estat el film més esperat i que més sensació ha causat al festival de cinema de Berlín. A casa nostra ja s'han publicat alguns comentaris anticipant-se a la projecció en les nostres pantalles. Per això ens sembla que val la pena que en diguem també alguna cosa nosaltres, tot i acceptant el risc de parlar de quelcom que no hem vist, fiant-nos per tant d'informacions de segona mà, i d'haver d'especular sobre els comentaris i les reaccions que es produiran d'aquesta part ençà dels Pirineus.

Ens referim al film del suís-francès Jean-Luc Godard "Je vous salue Marie" (Déu vos salve Maria). El títol és clar i net. Per la seva educació de ginebrí calvinista Godard sap molt bé que aquests mots de l'evangeli de Lluc obren el diàleg de Gabriel amb Maria en el qual li és anunciat, i ella accepta, que concebrà virginalment —per obra de l'Esperit Sant— el Fill de Déu. Es tracta, doncs d'un film sobre la concepció virginal de Jesús (i no sobre la Immaculada Concepció com ja ha dit un comentarista del nostre secà). L'Anunciació ha estat tema freqüent per a pintors, poetes i escriptors, com tothom sap. Fins aquí no hi ha res a dir: Si Godard s'hagués limitat (?) a filmar un tema bíblic, com per exemple el Sant Mateu de Passolini, el seu film ni hauria mogut l'enrenou que està movent a França ni hauria provocat l'expectació suspicte del festival de Berlín.

Què passa doncs amb la pel·lícula de'n Godard? J. Potin, a "La Croix" en parla així: "aquesta producció artística vol ser una actualització en el món d'avui del misteri de la concepció virginal. Alguns diran que es un film obscè i pornogràfic per la seva insistència en mostrar la nuesa de Maria, mentre d'altres subratllaran... la delicadesa dels gestos i de les relacions entre Maria i Josep i la densitat espiritual que emana de les imatges". Apressem-nos a dir que Godard no escamoteja pas, com ho ha fet una certa catequesi recent i no pas únicament protestant, la concepció virginal; aquesta és precisament el nus del drama entre el Josep i la Maria del film com ho és també en l'evangeli de Mateu.

El sol fet de voler actualitzar el relat bíblic no crearia pas un greu problema. Tota representació artística dels misteris cristians ha "actualitzat" aquells fets i la justa insistència de la fe cristiana sobre la historicitat dels fets salvadors no queda pas fàcilment satisfeta amb les representacions "arqueològiques". Allò que provoca, apassionadament a favor o en contra, del film de Godard són certs "detalls" de la seva actualització —cosa que veu tothom— i la tesi de fons que el col·loca en un terreny equivoc, fent d'un tema cristià, l'Encarnació del Verb per obra de l'Esperit Sant, un tema "religiós", és a dir, el misteri de la vida obert a la transcendència ja que la maternitat de Maria, en la pel·lícula, depassa la relació sexual entre l'home i la dona fins i tot units en un amor total. És una bella aproximació al misteri cristià de l'amor però es queda curta pel que fa al misteri de l'Encarnació. Diu Potin "malgrat que s'hi endevini aquesta dimensió religiosa, no el podem considerar com un film cristià sols perquè arrenca de l'Evangeli. La concepció virginal assoleix el seu sentit total sols per aquell que creu que Jesús, el Fill de Maria, és el Fill de Déu". Ara, a aquestes pregoneses, nucli del film, pocs hi arriben i ens temem que pocs hi arribaran a casa nostra.

El que fa als aspectes formals del film, Maria és la filla d'un empleat de gasolinera, Josep és taxista. Gabriel, l'oncle de Maria és client de Josep i és el que li fa entendre que Maria ha concebut per obra de Déu... Afegim-hi el mostrar, amb tot l'art que es vulgui, la nuesa de Maria.

Horaci digué que els artistes tenen la justa llibertat d'agosarar-se a tot "quidquid audendi", però també els hi marca uns límits de sentit comú i de respecte a la tradició cultural (o és que avui ja no en tenim cap?). No ens podem estar de citar-lo al peu de la lletra: "Honoratum si forte reponis Achillem/ impiger, iracundis, inexorabilis, acer/ iura neget sibi datam, nihil non arroget armis./ Sit Medea ferox invictaque, flebilis Ino,/ perfidus bion, lo vaga, tristis Orestes."/ Nosaltres hi afegiríem "...sigui Maria plena de Gràcia, just Josep, Gabriel arcàngel. I tu adorant com fra Angèlic o obedient com Mi-quel Àngel."

Embrió i persona

Quan l'infant arriba a l'edat de la raó esdevé, en el ple sentit de la paraula, una persona, un ésser que té consciència clara d'ell mateix i obra en conseqüència o, en altres termes, un ésser capaç d'obrar lliurement.

Des del punt de vista jurídic l'infant és considerat com una persona des que és concebut. Aquest posicionament tan sorprenent d'antuvi, apareix, si s'hi para esment, com l'única lògica; és el que adopta l'Església que administra el baptisme tantost hom pot adonar-se que es tracta d'un ésser humà. La ciència actual i la genètica ens diuen que després de la fusió dels "gamets" només manca, per esdevenir un home, el nodriment i el temps.

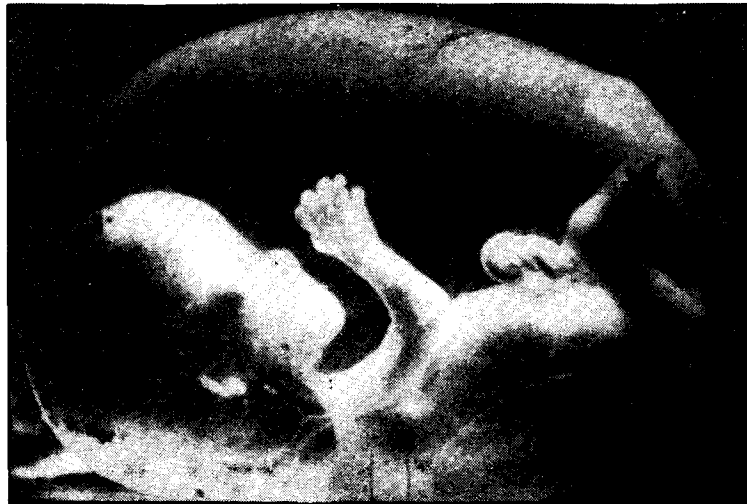
Tanmateix, alguns no admeten que una cèl·lula sigui una persona humana, sigui perquè voldrien suprimir-la sense angoixa, o també, senzillament perquè no hi veuen el més petit dels elements característics de la persona.

Des d'aquestes perspectives, innumbrables teories s'han formulat i múltiples punts de referència s'han proposat per datar el començament de la persona.

Tothom admet que existeix, abans de l'edat de la raó, en el moment en el qual l'infant comença a parlar, quan se separa de la mare, en néixer, en el moment que està prou desenvolupat per ser separat de la seva mare al voltant del sisè mes de gravidesa...

Tothom està d'acord a remuntar encara més enllà. A l'Edat Mitjana, aquest començament se situava al voltant d'un o dos mesos, en l'època que l'embrió informe esdevé fetus i pren un aspecte que permet endevinar en ell la morfologia humana. Alguns volen un criteri més científic i esperen el primer encefalograma, el començament del funcionament del cervell. Altres remunten més amunt, fins a l'aparició del primer fillet nerviós, i uns altres fins al primer batec del cor. Altres, finalment més preocupats per la psicologia que per la biologia, creuen que no és persona abans que la mare hagi concegut i acceptat la seva existència.

A partir doncs, de l'instant que s'esculli, l'infant serà una persona, però manca encara que aquest instant sigui

veritablement un començament des del punt de vista de l'aparell, però no des del punt de vista de l'infant que no ha canviat gaire d'un dia a l'altre, del dia en el qual es prepara al dia en el qual actua. D'altra banda, l'encefalograma no és un acte raonable i pot ser realitzat sobre animals.

Amb una mica de bona voluntat es pot trobar en el curs de la gestació una vintena o una cinquantena de començaments que s'allargassen lentament preparats en l'embrió.

Sigui quan sigui l'instant escollit, en el camí que va de l'òvul fecundat fins a l'edat de la raó, no és possible trobar un tall net on hi hagi un començament precís. Tot està en germen en l'estat precedent i fins en la primera cèl·lula: tot s'ha desenvolupat progressivament al seu temps, en un medi envoltant que pot afavorir o molestar, però que no pot aportar res de nou.

Cal anar per tant, al fons del raonament lògic; si s'admet que un infant de dos o tres anys, incapaç encara de fer un acte lliure, és una persona, ja que hi ha en ell tot el que cal per arribar a aquest estat que assolirà dintre de quatre o cinc anys, ¿per què no admetre que ho és abans en aquest desenvolupament sense sotrac, però no sense història, que descobreix de mica en mica totes les riqueses d'un patrimoni hereditari orientat vers una persona?

El problema varia si aquest ésser vivent que acaba de formar-se és incapaç de desenvolupar-se o d'anar fins al fons del seu desenvolupament. Si la fecundació dona el punt de partida d'un ésser no viable, no tenim cap raó per considerar-lo com una persona ja que el seu des-

envolupament normal no pot fer altra cosa que desembarcar en un atzucac.

El problema sembla, doncs, molt senzill, però en la pràctica no ho és pas. Normalment moltes fecundacions semblen normals i no ho són. Molts òvuls fecundats no arriben a terme per moltes causes. Si en lloc de plantejar aquesta qüestió de futur el dia després de la fecundació, ho fem després d'alguns mesos de gestació la major part dels fetus han desaparegut, les possibilitats de vida són més grans sense ser encara segures del tot.

Un desenvolupament inicial no és pas necessàriament sinònim de viabilitat. Un ou de gallina, per exemple, fecundat o no, desenvolupa un embrió d'un miler de cèl·lules. Aquest desenvolupament es reprendrà el dia que serà covat. Si no és fecundat, el desenvolupament es reprèn sense tenir els mitjans, i l'ou es podreix. Els mecanismes vitals estan tan ben muntats que un no res pot posar-los en acció, fins i tot si aquest desfermament no és capaç d'arribar fins al final.

El primer desenvolupament pot, doncs, acompanyar-se amb éssers inviables. I és així en molts embrions o fetus humans: com els que nexien morts. Igualment si un fetus així té un encefalograma normal, hom no pot considerar-lo com si fos capaç d'esdevenir una persona.

Encara que es discuteix sobre aquesta qüestió de viabilitat, nosaltres pensem que un embrió, tan petit com sigui, encara que hom no estigui segur de la seva viabilitat per benefici del dubte, ha de ser tractat com una persona.

Jules Carles
Bióleg.
(De "La Croix")

Catalunya
Cristiana

Difusió
controlada
per O.J.D.

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/. València, 244; Zon. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol,
Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetes.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

Un felix mestratge

Llegim a la nostra revista CATALUNYA CRISTIANA que el sacerdot espanyol Santos Abril, fill d'Alfambra, (Teruel) de 45 anys, va ser el professor de castellà del Papa i acompanyant de tots els viatges a Espanya i països ibero-americanos.

Amb un toc de gran respecte i delicadesa ha manifestat que mai no farà declaracions sobre les classes impartides al seu il·lustre alumne. Correcte i alligadora decisió.

Lamentable solament sota un aspecte que també forma part d'aquest silenci. Coneixedors de la gran simpatia que irradia Joan Pau II, unit a uns dots naturals, entre els moltíssims que té, d'oportú, encertat, ocurrent i xocant, envegem de debò les nombroses i preciosíssimes enriolades que l'haurà proporcionat un mestratge tan honrós i distingit que li fou conferit. No obstant i que diuen que l'enveja es un pecat, hem de confessar que l'envegem de debò.

Genís de Tera Teixidor

L'infern existeix

Mitjançant un anunci, he pogut rebre un fulletó que oferien titulat "¿Existe el infierno?"

Un cop llegit el llibret referit, he arribat a la convicció que l'infern existeix, desapareixent els meus dubtes referent a aquest fet.

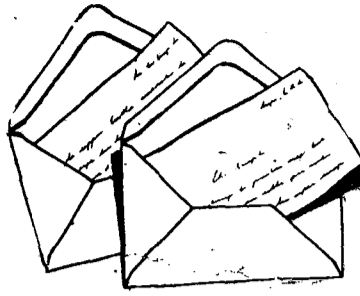
Li pregaria i al mateix temps agrairia que pogués publicar aquesta carta perquè, voldria que altres persones el llegissin.

Per demanar-lo poden dirigir-se a l'apartat de correus n.º 2168 de Barcelona, enviant 50 pessetes en segells fraccionats i el rebran a casa seva.

Xavier Casellas Boera

Partitures musicals a "Catalunya Cristiana"

Recordo que en els primers números de "Catalunya Cristiana" es publicaven partitures musicals de cants populars. No podrien reprendre aquell bell costum? Hem acabat el mes de maig, dedicat a la Mare de Déu. Jo re-

cordo encara aquelles cançons marianes que ens omplien de goig i d'amor a Maria. Tots cantàvem, quan començava el mes de Maria, aquella cançó:

"El maig retorna, com cada anyada; jardins i prades tot reflorent! Glòria a Maria, veniu filletes, més amorettes, torneu-li a dir".

I quan acabava el mes de maig, tots plegats entonàvem:

"El maig ens dona ja la despedida! Verge Maria oi mon cant! Adéu mareta, flor escollida, adéu Maria fins un altre any!".

Molt agraïda per haver-me deixat un raconet d'aquesta secció per expressar els meus records i sentiments.

Ramona Estivill

Crida, clam, convocatòria

El papa Joan Pau II ha fet una crida als pobles sud-americanos i als pobles de civilitzacions mil·lenàries. Però pertany també a tot el poble cristià.

Malgrat tot es prenen posicions oposades: alguns responen afirmativament de paraula, però no en fan cabdal, fan l'orni, i altres responen negativament o amb negligència.

Bé, les crides o xiulets del Bon Pastor són per a tots. Fem constància d'un punt social que ens toca de prop i que és endèmic, que ens arrossega amb tota malastrugança. Hom deia: "com assolir en aquest país el Sepharat, a la Pell de Brau-espriuà". Com assolir aquesta germanor, acceptar-nos tots amb amor, tal com Déu ens ha fet i ens vol, tot gloriand-nos en la pluralitat, en la qual respectem les cultures, llengües, personalitat, etc., amb el dret a viure i desenvolupar-se lliurement. Els homes més grans de la història, són els qui han presentit, com els profetes, les aspiracions més autèntiques i el dret dels pobles dels quals volien ser solidaris.

Què esperem en aquest país, en aquest "Sepharad", per esti-

mar-nos tots de debò? Fa dos mil anys que Jesucrist ens ho demana. L'Eucaristia no té sentit ple, quan l'ofrena de Crist no és acompanyada de l'ofrena generosa de la justícia, la llibertat, l'equitat i progrés dels germans de tota nació i poble. "On hi ha justícia, hi ha Déu; on no n'hi ha, Déu és lluny, absent". Què és la Pasqua cristiana sinó el pas a la llibertat de tot un poble esclavitzat? "Celebrem-la amb pans sense fermentar, vivint amb sinceritat i veritat" com la canta la litúrgia. "Tothom coneixerà que som de Crist, si ens estímem com a germans", diem tot cantant.

El senyor bisbe de Girona diu molt bé en el "Full parroquial" de la seva diòcesi: "Es pecat social tot pecat contra el bé comú i les seves exigències" i afegeix: "Cada u té unes responsabilitats personals".

"Santa engendredora de l'Etern
Filla del vostre Fill,
feu que mai no desfaci
aquest poble català
que Vós espiritualment
engendràreu."

Aquesta oració és trata de les "Deprecacions del bisbe de Vic, Doctor Torras i Bages.

Narcís Girbau i Feliu

VI PELEGRINATGE A TERRA SANTA

Del 30 d'octubre al 6 de novembre del 1985
aprofitant "el pont" de Tots Sants

Pelegrinatge preparat curosament
pensant en la gent que no pot
disposar de gaires dies laborables

ITINERARI:

Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús: Galilea, Samaria i Judea.

VISITANT: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), Haifa, Santuari del Carmel, St. Joan D'Acre, Cafarnaüm, Benaunces, Tabgha, Corozain, Natzalet, Primat de Pere, Tiberiades, Mont Tabor, Riu Jordà, Sebastia, Nablus, Pou de la Samaritana, Jerusalem.

DES DE JERUSALEM, sortides a: Betlem, Betània, Bettagé, Hebron, Heròdiem, Ein Karem, Jericó, Mar. Morta, Ein Guedi.

A JERUSALEM: Sant Sepulcre i Calvari, Sant Cenacle, Hort de Getsemani, Via-Crucis, Litòstrotos, Església de les Nacions, Mesquides d'Omar i de l'Acça, etc.

Preu:
Aproximadament 130.000 pessetes.

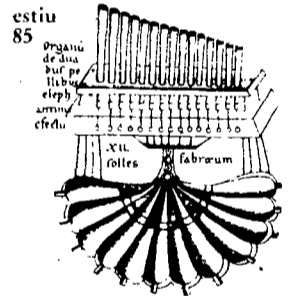
Sé inclou:

-Viatge avió.
-Pensió completa.
-Propines, autocar, visat, entrades i visites a museus i llocs d'interès, assegurances viatgers i equipatges i taxes aeroport.

Aquesta anada a Terra Santa volem que sigui per a tots els qui hi participin un autèntic pelegrinatge. Per això la pregària comunitària, la celebració de l'Eucaristia, la lectura puntual de l'Evangeli i l'assessorament durant tots els dies de la visita del Dr. Joan E. Jarque i Jutjar, director de "CATALUNYA CRISTIANA", ens hi ajudaran.

Per informació i inscripcions: "CATALUNYA CRISTIANA", c/ València, 244, 2on. -08007 Barcelona, de 10 a 11 de 4 a 6 (Sra. Maria Figueras). Tels. 215 27 39 / 27 84 / 28 05. La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. Reservat el dret d'admissió.

ELS ORGUES DE CATALUNYA

JULIOL

MONTSERRAT TORRENT, orgue	4 BARCELONA
EUGÈNIA SEQUEIRA, fagot	Oratori de Sant Felip Neri Pl. St. Felip Neri
COR MONTSERRAT	9 TORREDEMBARRA
OBRAJADOR INSTRUMENTAL	11 EL VENDRELL
SOLISTES VOCALS I INSTRUMENTALS	13 CASTELLÓ D'EMPÚRIES
JORDI FIGUERAS, orgue	
JOAN CASALS, director	
ELSA BOLZONELLO	16 MONTBLANC
	18 SITGES
	20 CASTELLÓ D'EMPÚRIES
JOSÉ ENRIQUE AYARRA	23 TALARN
	25 MONTBLANC
	27 SITGES
	30 CASTELLÓ D'EMPÚRIES

AGOST

MONTSERRAT TORRENT, orgue	1 EL VENDRELL
EUGÈNIA SEQUEIRA, fagot	3 TORREDEMBARRA
	5 SITGES
	6 TALARN
JORDI FIGUERAS	13 TORREDEMBARRA
	15 MONTBLANC
	17 TALARN

El concert de Barcelona començarà a les 8.30 del vespre.
Els demés a les 10 de la nit. Tots són d'entrada lliure

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

"Per ací seguim rebent C.C. amb força puntualitat. Ens omple de joia tenir notícies fresques de casa. Gràcies per tot el vostre treball en aquest apostolat."

Loum-Ville. Camerú

"Endavant en la vostra tasca! Gràcies per la normalitat i puntualitat amb que envieu C.C."

Llama (Via Chiclayo). Perú

"Estem lluitant amb els pobres i pels pobres, contra la desnutrició infantil i contra tota classe de misèries. Rebem C.C. Moltes gràcies!"

Santa Rosa. La Pampa. Argentina.

"Ja fa temps rebo C.C. Vull dir-vos "GRÀCIES" de tot cor. M'ajuda molt."

AIGUÀ - Uruguai

400 MISSIONERS REBEN EL NOSTRE SETMANARI "CATALUNYA CRISTIANA",

gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

A causa de diverses circumstàncies, al llarg d'aquests sis anys, alguns s'han quedat sense padri o padrina.

Cada setmana en publicarem una relació, esperant que altres persones faran el possible per a no deixar "orfes" de CATALUNYA CRISTIANA, a aquests germans i germanes nostres.

MISSIONERS SENSE PADRÍ

M.ª DOLORES PRENAFETA
RR. DOMINICAS
TELEMAN
126 ALTA VERAPAZ
GUATEMALA C.A. 7.750 Ptas.

CATALINA WALSH
NUEVO SCONSTAL MIS. URQUIZA
1888 FLORENCIO VARELA
011 BUENOS AIRES
ARGENTINA 7.750 Ptas.

LLUIS BOSCH
IGLESIA "LA MILAGROSA"
031 TEGUCIGALPA D.C.
HONDURAS C.A. 7.750 Ptas.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms .....

Domicili ..... Tel. ....

Població ..... D.P. .... Província .....

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner

(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

taló que adjunto

gir postal

domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació:

Banc/Caixa .....

Sucursal n.º .....

N.º compte corrent .....

Població ..... Província .....

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població ..... Data .....

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona - Tel. 215 27 39

Catalunya

Veïns de Terrassa protestan contra la contribució urbana

Unes dues mil persones es van manifestar a Terrassa per protestar contra l'augment de la contribució territorial urbana, que segons la Coordinadora d'Associacions de Veïns, ha estat de entre un 300 i un 1.000 per cent, i es dona el cas de gent que l'any passat pagava 3.000 pessetes, enguany haurà de pagar-ne més de 30.000. La manifestació va sortir pel passeig Comte d'Egara i va finalitzar davant l'Ajuntament.

PSUC, ERC, Unió i CDC contra la reforma de les Pensions

Les federacions barcelonines del PSUC, ERC, Unió Democràtica i CDC van manifestar en un comunicat conjunt, que l'aprovació de la llei de la Reforma de la Seguretat Social en el seu actual redactat, representa "una greu in-

justícia social que cal denunciar i de les conseqüències que cal informar als ciutadans.

Tanmateix senyalen que "el Govern del PSOE ha demostrat la seva incapacitat per gestionar adequadament la despesa pública, en una política de despeses inútils, com l'augment de les despeses militars, la inflació de funcionaris i la duplictat d'administradors".

En l'esmentat comunicat aquests partits demanen la retirada del projecte de llei de la reforma de les Pensions de la Seguretat Social, i demanen una "reforma completa", global, positiva i de progrés del sistema públic de la Seguretat Social".

Espanya

L'ensenyament estarà exempt d'IVA

El Grup Socialista del Congrés va decidir d'acceptar les esmenes proposades per diferents grups de l'oposició, però específicament una esmena del Grup Basc, en el

sentit que es considerés exempt de la cotització de l'IVA a tots els nivells d'ensenyament, tan públics com privats. També tindran aquesta mateixa situació els serveis complementaris que desenvolupen aquests centres, com alimentació i transport, sempre que estiguin fets de forma directa per aquests centres, tant siguin per ells mateixos o bé per altres mitjans aliens.

Món

Continuan els crims i les "desaparicions" a Xile

Quatre responsables del sindicat de professors (AGECH) han desaparegut, segrestats el darrer 28 de març, a Santiago, segons el testimoni d'un dirigent d'aquesta organització. Altres dos professors van ser trobats estrangulats dos dies més tard.

Cal destacar, també, que un dirigent sindical de la indústria tèxtil ha "desaparegut" d'ençà del 10 de desembre passat.

Un món barrejat

A vegades em pregunto si els qui ens precediren en els segles passats, sentirien alguna vegada aquesta inestabilitat que nosaltres, habitants de finals del segon mil·lenni, experimentem. Em pregunto si alguna vegada en la història els homes han estat tan desorientats, tan desconcertats davant la marxa del món, amb la sensació que la realitat se'ls escapa sota els peus, com si visquéssim en uns marejadors cavallets de fira. Perquè avui, em sembla, el nostre gran problema no és que visquem en un temps bo o dolent, sinó que no sabem on som, on anem, quin sentit pot tenir la nostra civilització.

Els filòsofs diuen que estem patint l'"acceleració de la història". I, en part, és veritat. El món, que pels nostres antecessors discorria lent com un riu, sembla haver-se convertit en cascada i passen moltes més coses de les que podem assimilar. Fenòmens que abans s'allargaven tot un segle, avui neixen, moren i desapareixen en menys d'una dècada. Les filosofies se succeeixen les unes a les altres, les revolucions s'amunteguen sobre noves revolucions, els valors que antany eren eternals o, si més no, de llarga durada, avui són ràpidament digerits i substituïts per altres.

Però jo gosaria dir que en aquest món nostre hi ha quelcom més profund que la velocitat dels seus canvis. Vivim, em sembla, en un temps barrejat en el qual conviuen idees del segle tretzè amb visions del divuitè i intuïcions del segle vint-i-cinquè. Aquesta barreja de vivències mesclades produeix el nostre desconcert i aquesta dramàtica sensació de món contradictori que vivim. Això que podríem anomenar la gran revolució del esperit.

Tomàs Mertron ho formulà, crec jo, perfectament quan afirmava que "vivim en la major revolució de la història: un enorme aixecament espontani de tota l'espècie humana; no la revolució planejada i realitzada per un partit polític determinat, o una raça, o una nació, sinó una profunda elemental bullida de totes les contradiccions interiors que sempre hi ha hagut en l'home, una revelació de les forces caòtiques que hi ha dins de tot el món".

Val la pena rellegir amb atenció aquestes paraules, perquè probablement el que ens passa és que no sabem el què ens passa. Cerquem sovint explicacions polítiques per a tot el que s'esdevé. Donem la culpa a aquest o aquell partit polític, a aquests o aquells intel·lectuals. Però el fenomen és molt més pro-

fund: perquè també passa en llocs on no hi ha partits i on aquests intel·lectuals no foren llegits. I perquè tant els partits com els intel·lectuals són víctimes de la mateixa gran confusió.

Tal vegada el que passa no és nou. Només que ara ho hem començat a veure. S'obri la tapadora de certs valors (religiosos, morals) que, encara que mal viscuts, sostenien l'equilibri del món, i sorgí el gran caos que els homes portaven dintre. El món d'avui no és pas que sigui pitjor que el d'ahir, és que el mal ha sortit de fora i s'ha posat a bullir.

La rel —sens dubte— és la crisi espiritual. Continuo citant a Merton: "Aquesta revolució és una profunda crisi espiritual de tot el món, àmpliament manifestada amb desesperació, cinisme, violència, conflicte, contradicció interna, ambivalència, por i esperança, dubte i creença, creació i destrucció, progrés i regressió, aferraments obsessius a imatges, ídols i consignes, programes que només amorteixen un instant la general angoixa fins que torna a irrompre a fora amb forma més punyent i aterridora. No sabem si estem construint un món fabulosament prodigiós o destruint tot el que hem tingut, tot allò que fins avui hem assolit".

Com sobreviure en aquest caos de l'home contemporani? Penso que hi ha diversos camins: un, d'ingenu, creure que els problemes no existeixen; un altre, estúpid, evadir-se d'ells omplint l'ànima de diversions; un tercer, dramàtic, assumir angoixadament aquest absurd vivint en el caos mental; un quart camí seriós: reafirmar-se en els valors substancials i tenir la segura confiança que romandran.

D'aquests valors n'hi ha dos que per a mi són primaris i evidents —l'amor i la fe— i altres diversos subsidiaris i positius: la bellesa, el treball, l'amistat i alguns altres. Jo penso que tots ells neden per damunt del caos. Malgrat totes les contradiccions del nostre temps, en ell s'hi pot estimar; es pot creure (i fins i tot es pot creure més i millor); es pot construir humilment una parcel·la de realitat amb el treball; és possible capbussar-se en la bellesa. Aquestes són, tal vegada, les últimes raons per les quals jo em nego a ser pessimista sobre la marxa del món. D'aquest món barrejat que ens ha tocat viure.

J.L. Martín Descalzo

GIRONA

Seminari de Girona: Residència Vocacional. La Residència Vocacional s'ofereix a tots aquells nois de les diverses parròquies que, havent manifestat algun índex de vocació, han de cursar els seus estudis de BUP i

COU a la ciutat de Girona. Amb ella s'intenta d'ofereir un clima adequat per a l'estudi i per al desenvolupament de la pròpia vocació, en un marc d'aprofundiment espiritual i d'eixamplament d'horitzons en tots els nivells humans i cristians. És pretén ajudar a descobrir la pròpia vocació i a discernir

i desvetllar la resposta a la crida de Déu. I es demana interès, seriositat i dedicació a l'estudi. Que el noi hagi manifestat algun índex de vocació al ministeri sacerdotal. (Cal que n'hagi donat alguna mostra en el seu lloc d'origen: col·laboració amb la parròquia, o amb algun grup o moviment d'es-

glésia, i que estigui en contacte amb algun capellà). Informacions: Mn. Joan Baburés. Seminari de Girona. Tel. 20 04 62.

Cursets de Cristiandat de Girona. Curset Mixte, de l'1 al 4 d'agost, a la Residència "MM Carmelites", de Caldes de Malavella. Poden inscriure's homes i dones. II ULTREIA INTERNACIONAL. Se celebrarà el dissabte, dia 10 d'agost, a les 10 de la nit, al "Col·legi Franceses", de Lloret de Mar.

Es tracta d'una experiència estrictament personal, de recolliment i de silenci. Es faran a PEDRA (la Cerdanya), del 21 al 27 d'agost. La inscripció es pot fer a Joan-Enric Vives (tel. 309 63 65), als Consiliaris de la JOBAC i també els arxiprestos de les zones esmentades. Hi haurà la possibilitat de quedar-s'hi dos dies més i fer alguna excursió per la Cerdanya.

EL MIRACLE (Solsonès). Reflexions sobre l'Evangelí. Dies: del 5 al 10 d'agost. Dirigirà el P. Alcuí Serras, monjo. Informació i inscripció: Casa d'Espiritualitat. Tel. (93) 811 00 45.

Exercicis Espirituals. En complet recés. Per a dones i noies. A la Casa d'Exercicis Espirituals de Sarrià. Dies: del 17 al 22 d'agost. Dirigits pel P. Sánchez, s.j. Per informació i inscripcions: O.E.P., c./ Duran i Bas, 9. Tel.: 301 16 26.

BARCELONA

Exercicis Espirituals per a joves. La JOBAC, conjuntament amb les zones pastorals Nord i Est de Barcelona, organitza uns Exercicis Espirituals, dirigits per Mn. Xavier Morlans, per joves de més de 20 anys que vulguin plantejar-se seriosament la seva vida i disposar d'un temps de discerniment i de pregària que enforteixi el seu seguiment de Jesucrist.

MISSES INTERNACIONALS MISAS EN LENGUAS EXTRANJERAS
MESEN IN FREMDEN SPRACHEN
MASSES IN FOREIGN LANGUAGES
MESSES INTERNATIONALES

LLANÇÀ
Diumenge, a les 9: en francès.

ROSES

Diumenge, a les 10: en francès.
Diumenge, a les 18: en alemany.
Diumenge, a les 19: en francès.

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Diumenge, a les 10: en alemany.
Diumenge, a les 12: missa internacional.

EMPÚRIES

Diumenge, a les 12: missa internacional.

L'ESCALA

Dissabte, a les 19: en alemany.
Diumenge, a les 12: en francès.
Diumenge, a les 19: missa internacional.

L'ESTARTIT

Diumenge, a les 10: missa internacional.

PALAMÓS
Parròquia de Santa Maria

Diumenge, a les 10: missa internacional.

PLATJA D'ARO
Parròquia

Dissabte, a les 18: en francès.
Diumenge, a les 9: en anglès.
Diumenge, a les 10: en francès.
Diumenge, a les 18: en alemany.

Centre Ecumènic

Dissabte, a les 20: en francès.

Diumenge, a les 19:30: en francès.

TOSSA

Diumenge, a les 12: missa internacional.

LLORET DE MAR

Dissabte, a les 17:30: en alemany.
Diumenge, a les 10: missa internacional.
Diumenge, a les 11: en alemany.

BLANES

Parròquia de la Sagrada Família

Dissabte, a les 19: missa internacional.

MALGRAT DE MAR

Diumenge, a les 10: missa internacional.

CALELLA DE LA COSTA

Dissabte, a les 18: en alemany.
Diumenge, a les 10: missa internacional.

CURAR-SE
EN SALUT

tot allò que cal saber
per a protegir la salut
i millorar la qualitat
de vida

Director: Dr. Josep del Hoyo Calduch

LA PRÓSTATA

ELS TUMORS
DE MAMA

2a.
edició

HIPERTENSIO
ARTERIAL

MALALTIA
CORONÀRIA

ALIMENTACIÓ
SANA, I

Un nou volum
cada quinze dies
només per
375 ptes.

de pròxima publicació:

- ALIMENTACIÓ SANA II i III • ALCOHOLISME •
- CÀRIES I HIGIENE DENTAL • PREVENCIÓ DE LA SUBNORMALITAT • ÚLCERA GASTRO-DUODENAL
- PEDRES AL RONYÓ • LA TIROIDES • ARTROSIS •
- VERTIGEN • BRONQUITIS • DIABETIS • MALALTIES DE TRANSMISSIÓ SEXUAL • EL CÀNCER •
- LA DEPRESSIÓ • LUMBAGO • ASMA • AL·LÈRGIA •
- CEL·LULITIS • EL TABAC, COM DEIXAR-LO •

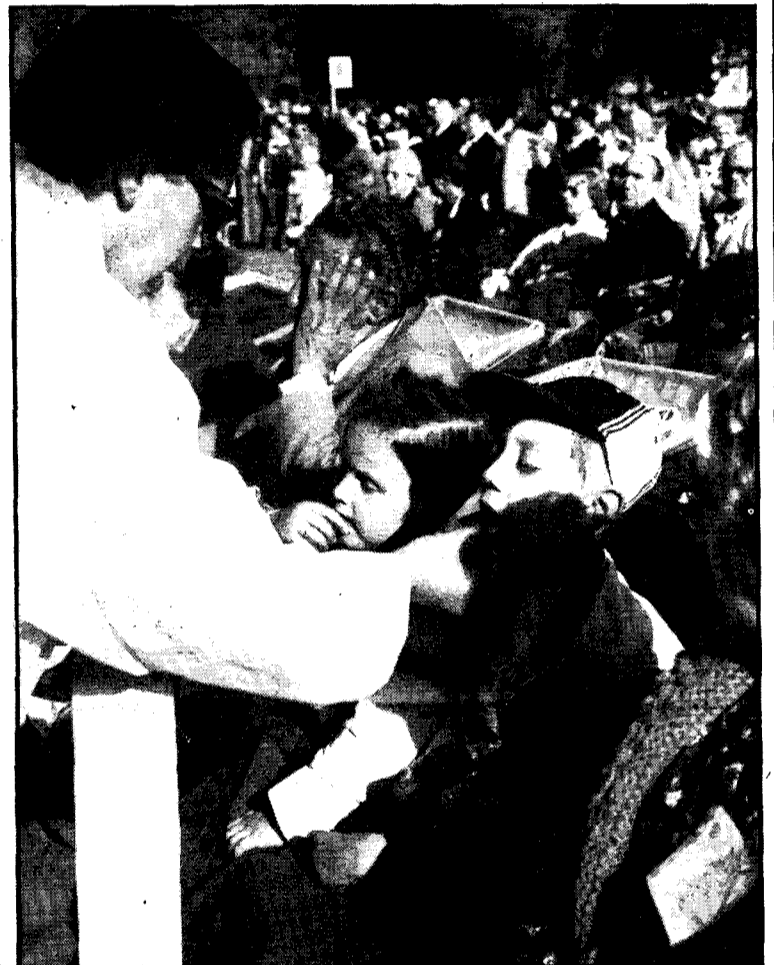
Aquesta quinzena
el 1.º dels tres
llibres dedicats
a l'alimentació

a tots els quioscs i
llibrerías

GENERALITAT DE CATALUNYA

EDICIONS PROA. Provença, 322 • 08037 Barcelona • Tel. 257 26 37

TESTIMONI

Fa uns dies que he tornat de Lourdes. Una vegada més, tota una experiència. La mateixa tarde que sortíem amb el tren de malalts, de Barcelona, una periodista em feia preguntes: estava preparant un reportatge sobre la peregrinació i volia saber: ¿per què va la gent a Lourdes? ¿Què n'esperen els malalts?

Ella estava impressionada per l'ambient d'alegria i treball desinteressat que es palpava en l'ambient; jo ja ho coneixia tot això, però les seves preguntes m'obligaren a reflexionar sobre l'experiència viscuda en molts anys de peregrinacions. I ara, a la tornada, m'adono que m'agradaria poder-li dir més coses; que el que li vaig dir del "miracle" és diferent del del guariment de la malaltia: el miracle de la caritat fraterna, sense fronteres i sense límits, el miracle d'una pregària retrobada o viscuda amb més intensitat, el miracle de l'acceptació de la creu de cada dia amb una nova esperança, el miracle de descobrir

el bé pertot arreu. Però hi ha també una altra experiència a Lourdes que les engloba totes.

A Lourdes som pelegrins; hem sentit la paraula bíblica "surt de casa teva"; la paraula de Maria a Bernadeta: "vull que vingueu aquí en processó". I fem l'experiència del pelegrí que camina amb els altres. A Lourdes fem "processó". No hi ha espectadors, tothom participa! Ens sentim un Poble que camina amb Maria vers Crist, retrobat més profundament en l'Eucaristia i en el germà.

I el nostre poble vibra a Lourdes sentint-se Poble de Déu en marxa, tornant a casa amb l'experiència inoblidable del pelegrinatge, que és caritat fraterna, pregària, Maria, Eucaristia,... comunió profunda dels cors, que més enllà de tota diferència o distància se saben estimats i aprenen a estimar.

Mn. Carles Mas de Xaxars

Document vaticà sobre el diàleg judeo-cristià

El judaisme en la predicació i catequesi de l'Església catòlica

La Comissió Catòlica per a les Relacions Religioses amb el judaisme, que depèn del Secretariat per als no creients, ha publicat un document per a una correcta presentació de la realitat dels jueus i del judaisme en la predicació i catequesi de l'Església catòlica.

El document esmentat reconeix "una penosa ignorància, especialment de la història i de les tradicions del judaisme, del qual només els aspectes negatius i a voltes caricaturitzats semblen ser part del bagatge comú de molts cristians".

El document vaticà sobre relacions amb els jueus, presentat pel pare Pierre Duprey i monsenyor Jorge Mejía, respectivament vice-president i secretari d'aquesta Comissió, manifesta que l'ensenyament religiós "ha de disposar no solament a l'objectivitat, la justícia i la tolerància, sinó a la comprensió i al diàleg". "La importància d'una catequesi precisa, objectiva i rigorosament exacta sobre el judaisme —explica el document— es dedueix també del perill d'un antisemitisme sempre a punt de reaparèixer sota cares diferents. És absolutament únic el vincle que, com Església, ens lliga als jueus i al judaisme".

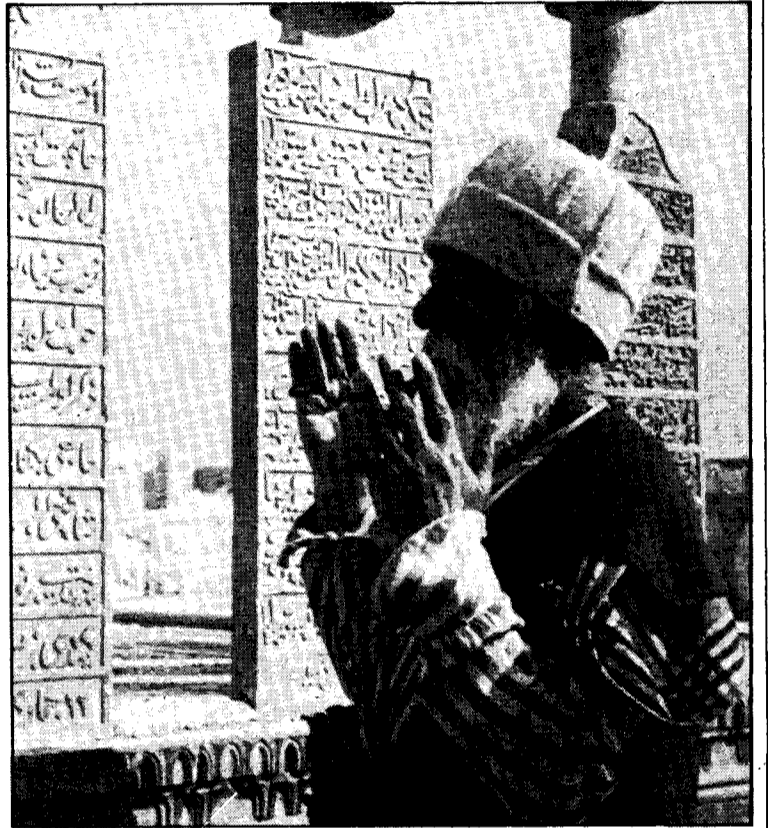
judaisme i cristianisme en la història; 7) conclusió.

El document afirma que "els jueus i el judaisme no haurien d'ocupar un lloc només marginal i ocasional en la catequesi i la predicació, perquè la fe i la vida religiosa del poble jueu, tal com són professades i practicades ara, poden ajudar a entendre millor certs aspectes de la vida de l'Església. ¿Quines són les arrels jueves del Cristianisme? Jesús era jueu i no ha deixat mai de ser-ho". "El Fill de Déu es va fer home en un poble i en una família humana, encara que va morir per tots els homes".

Segons el document, es dona el fet dolorós que la majoria del poble jueu i les seves autoritats no han cregut en Jesús, fet que no és solament un esdeveniment històric, sinó que posseeix importància teològica. El trencament històric entre el judaisme i l'Església naixent va existir: no es tracta de disminuir o dissimular aquest trencament; això no faria més que perjudicar la identitat de cada u. Tanmateix, els cristians no hem d'oblidar mai que la fe és un do de Déu i que la consciència

dels altres no ha de ser jutjada. No és pot posar en un mateix pla els jueus de l'època de Jesús amb els del nostre temps: si la responsabilitat d'aquells en la seva actitud en front a Jesús romanen un misteri de Déu, aquests es troben en una situació del tot diferent.

El document vaticà diu que la història d'Israel no acaba a l'any 70. La pervivència d'Israel és un fet històric; és necessari deslliurar-se de la concepció tradicional d'un poble "castigat", que hauria estat conservat per servir d'argument vivent a l'apologètica cristiana. Pel que fa referència a l'existència de l'Estat d'Israel i les seves opcions polítiques, el text vaticà subratlla que "han de ser analitzades des d'una òptica que no és pròpiament religiosa, sinó referida als principis comuns del dret internacional. L'Església lamenta els odís, persecucions i manifestacions contra els jueus. Els vincles espirituals i les relacions històriques que uneixen l'Església amb el judaisme, condemnem com a contràries a l'esperit mateix del cristianisme, totes les formes d'antisemitisme i discriminació".

Jesús no ha deixat mai de ser jueu

Aquest document està format, després d'unes consideracions preliminars, de set capítols: 1) ensenyament religiós i judaisme; 2) relacions entre l'Antic i el Nou Testament; 3) arrels jueves del cristianisme; 4) els jueus i el Nou Testament; 5) la litúrgia; 6)

Reaccions

El professor israelià Tzvi Verbolotsky, president del comitè interconfessional, ha expressat desil·lusió per aquest document vaticà, que, segons ell, considera indirectament el judaisme com una religió "inferior" a la cristiana. El document de la Santa Seu

és el tercer, des del Concili, sobre els jueus. El 1965, per inspiració del papa Joan XXIII, el Vaticà va eliminar del catecisme i de l'ensenyament catòlic l'estigma que pesava sobre els jueus com a "poble deïcida". Aquest tercer document afirma les arrels jueves del cristianisme, però la religió hebrea no és considerada "el legítim camí vers la salvació".

Joan Pau II va realitzar una visita pastoral a Vittorio Veneto, Riese, Treviso, Venècia, Porto Marghera i Mestre, a Itàlia, els dies 15, 16 i 17 de juny. A Vittorio Veneto va ser per recordar el Papa Joan Pau I (Albino Luciani), que, abans d'anar com a Patriarca a Venècia, havia estat bisbe d'aquesta diòcesi. A Riese, Treviso i Venècia va recordar el Sant Pare Pius X (Giuseppe Sarto), amb motiu del 150è aniversari del seu naixement, que va tenir lloc a la població de Riese el 2 de juny del 1835. A la diòcesi de Treviso, on va ser ordenat sacerdot el 1858, el futur Papa va exercir el ministeri pastoral com a canonge i director espiritual del

seminari. El 1884 va ser consagrat bisbe de Màntua i, el 1893, Lleó XIII el va fer cardenal i patriarca de Venècia. Va ocupar la seu de Roma des del 1903 al 1914. Joan Pau II, durant aquest viatge apostòlic per les terres del Vèneto, en diversos discursos ha evocat la vida, la figura sacerdotal i l'obra pontificia de Giuseppe Sarto, el "Papa de l'Eucaristia". Aquest fou l'aspecte particular que l'actual Pontífex va posar en relleu, el diumenge 16 de juny, en l'homília de Venècia. En la foto, una suggestiva visió panoràmica de la plaça de Sant Marc de Venècia, durant la concelebració eucarística de la tarda del diumenge.

Missatge de la Santa Seu a les comunitats musulmanes

En ocasió del final del Ramadan, que aquest any era el 19 de juny, el cardenal Francis Arinze, president del secretariat romà per als no creients, adreça un missatge a les comunitats musulmanes del món.

Assegura als musulmans el goig dels catòlics enfront d'"aquesta expressió concreta de la vostra fe" i afegeix cordials felicitacions, "com a germans en Déu". Ja que, precisa, "nosaltres confessem amb certesa que el vostre Déu i el nostre és l'únic vertader Déu".

El cardenal Arinze recorda a propòsit d'això, que el març del 1983 el Papa va dir als musulmans que "nosaltres som especialment germans en Déu que ens ha creat i que provem d'unir-nos, cadascun a la seva manera, per la fe, la pregària, el culte, per l'observança de la seva llei i la submissió als seus designis".

El cardenal Arinze desitja "Que la fe en Déu conduïxí la nostra societat moderna a fer un bon ús dels descobriments de la ciència i de la tecnologia i a reforçar els valors espirituals així com les altres riqueses de l'esperit humà amenaçades per l'egoisme i l'amor incontrolat dels béns i del poder".

El president del secretariat per als no creients evoca en particular "les generacions que puguen" que, més que les adultes "corren greuament aquest risc de perdre el sentit de Déu". Es pregunta encara quantes altres coses importants no es podran fer "si tots els creients unim les nostres forces espirituals per posar-les al servei de Déu i recerquem el bé del gènere humà". En aquesta consideració, cita la defensa dels drets de l'home, la pau, el desarmament, la lluita contra la fam i l'ajuda als refugiats com tants d'altres objectius que poden ser comuns.

Davant els problemes mundials, invita els musulmans i catòlics a "superar les dificultats que coneixem per cooperar, en un esperit de reconciliació, tal com ens invita Joan Pau II. Amb "la gran esperança que l'any 1985 acostarà més els nostres cors", el cardenal Arinze reitera els seus "vots fraternals" i es fa "el portaveu dels sentiments de tots els catòlics" per dir als musulmans "bona i joiosa festa".

URGELL

I Jornades Internacionals de Serveis Socials

“Immigració i serveis socials”, un tema de debat a Andorra

ANDORRA LA VELLA.— S'han celebrat a Andorra, en un hotel de Les Escaldes, les Primeres Jornades Internacionals de Serveis Socials. El tema era “Immigració i Serveis socials”, les dirigí el sociòleg Vicenç Sastre, S.I., i havien estat organitzades pel Delegat diocesà de Migracions, Mn. Ramon Font, amb la col.laboració de les Assistentes socials d'Andorra. Hi assistiren trenta treballadors socials provinents d'Eivissa, Tàrraga, Barcelona, Lleida, la Seu d'Urgell i Andorra. Mn. Ramon obrí les Jornades amb la lectura d'una carta del Sr. Bisbe en la qual manifesta que “en els nostres no hi ha solament egoisme, sinó també sentiments humanitaris i cristians”.

Vicenç Sastre exposà que malgrat el reconeixement que fa la constitució dels diferents drets hi ha un lloc específic per al treballador social.

Aquest es mou per una vocació, per això el seu despatx no és una oficina de serveis, sinó que l'assistent social esdevé “un punt lluminós dins un cos social”. L'assistent social ha d'anar on hi ha els problemes, no esperar que aquests vinguin al despatx. El treballador social ha de ser capaç d'activar tots els recursos de la

societat perquè les persones s'estimin, i aquí hi ha el lloc dels Voluntariats, aquests grups que col.laboren espontàniament en els treballs socials. Hi ha d'haver una col.laboració entre assistents socials, Caritas i voluntariat.

El conferenciant remarcà que el “més important són les carències personals i de relació humana”. Per això els processos d'assistència “o són humans o són ben poca cosa”. Considerant que l'home és un ésser comunitari s'ha d'actuar sobre el grup que envolta la persona: “una persona sola que avui té problemes, demà els tornarà a tenir”.

Sis treballadors socials presentaren comunicacions sobre les seves experiències. La Mercè, Assistent Social i metge de l'Hospital del Mar, de Barcelona, remarcà la importància del factor humà en el treball social i donà un eloqüent testimoni:

“Els que ens resolen els problemes són les monges de la M. Teresa de Calcuta que vénen de Sabadell”. I afegia: el comentari d'un company seu: “molt a contrari hauré de créure en l'Església”. Les religioses de Calcuta posen en el seu treball no solament temps i professionalitat,

sinó el cor, l'afecte a la persona. I aquest amor quan és evangèlic conquereix la màxima sublimitat.

L'Arquebisbe de Tarragona visita la diòcesi d'Urgell

Els dies 4, 5 i 6 de juliol l'Arquebisbe de Tarragona, Dr. Ramon Torrella, ha visitat la diòcesi d'Urgell, acte que ha tingut un doble significat: la visita de l'Església Primada de Tarragona a una diòcesi sufragània i l'expressió de la comunió eclesial. El programa de la visita pastoral del Dr. Torrella ha estat el següent: dia 4, visita al Museu Diocesà, Biblioteca i Arxius diocesans; al vespre, concelebració eucarística a la catedral. Dia 5, al matí celebració de la missa al convent de les Religioses de la Sagrada Família d'Urgell i visita al Museu Janer. Després, a la Casa del Bisbat el Primat Tarragoní ha estat informat sobre la història del Bisbat d'Urgell i les darreres reformes pastorals. A la tarda dugué a terme una visita turística a Llívia i a altres indrets de la Cerdanya. Dia 6, celebració de l'Eucaristia al Santuari de Meritxell, del Principat d'Andorra, i recepció a la

Vegueria Episcopal. Al migdia compartí la taula amb els preveres de les Valls d'Andorra. A la tarda empenqué viatge de retorn a Tarragona.

Antoni Mirabet

LLEIDA

I Trobada de Familiars de Missioners de la diòcesi de Lleida

LLEIDA.— S'ha celebrat la I Trobada de Familiars de Missioners de la diòcesi de Lleida. Els actes es van celebrar a la Casa Diocesana d'Exercicis, Seu Antiga de Lleida. Era promotora de la Trobada la Delegació diocesana de Missions.

La trobada va tenir, durant tot el dia, un clima molt familiar i missioner, de festa i celebració missionera de la Fe. Hi van assistir nombrosos pares i familiars del més d'un centenar de missioners, missioneres, sacerdots, religiosos, religioses i seglars oriünds de la diòcesi de Lleida.

La Trobada va ser un oportunitat per poder fer un fitxer amb dades més exactes dels familiars de missioners i dels mateixos missioners. Els actes van començar amb unes paraules de presentació seguides de la projecció de diapositives dels missioners i lectura de paràgrafs de les seves cartes. El senyor Bisbe va presidir la concelebració eucarística, en l'homilia va posar en relleu el sentit i valor de l'acció missionera en l'Església, i va tenir especials paraules de gratitud per als pares i familiars dels missioners i per la generosa donació que ells fan d'ells mateixos.

Després del dinar de germanor es va visitar l'exposició missional d'objectes-regal dels missioners que havia estat instal·lada en una de les sales de la Casa d'Exercicis. Per acabar, un festival a càrrec de grups juvenils amb inquietud missionera i atents a les necessitats del Tercer Món.

Tres professors de l'escola de l'Esplai a Cali (Colòmbia)

Amb motiu de l'Any Internacional de la Joventut i per cooperar en un programa d'Educació per al Temps Lliure, tres professors de l'Escola de l'Esplai de Lleida són durant tot aquest mes de juliol, a Cali (Colòmbia) col.laborant amb l'Equip de Pastoral Juvenil de l'Arxidiòcesi de Cali.

La Pau, el Desenvolupament i la Participació des de l'educació i activitats del temps lliure són els objectius d'aquest programa de cooperació que va orientat al perfeccionament en la formació d'educadors de Temps Lliure de joves i nens. Hi haurà cursos per a educadors, sessions de profundització i la realització pràctica d'un campament.

Mn. Lluís Sallan, Responsable del Departament de la Fe, el senyor Josep Ramon Granell professor del Departament de Plàstica i Animació i la Srta. Paquita Arturo secretària de l'Escola i professora del Departament d'Infraestructura i de Pedagogia són els tres professors que en representació de l'Escola de l'Esplai treballen en aquest programa de cooperació amb l'Arxidiòcesi de Cali. Els vincles que uneixen Lleida i Cali es fan més grans davant la proximitat del 25è aniversari de la presència de sacerdots lleidatans a aquesta Arxidiòcesi. Són els sacerdots lleidatans a Cali els promotors d'aquest programa de cooperació per a l'educació en el Temps Lliure.

Festival Internacional Reus/85

Del 4 de juliol al 30 d'Agost

Teatre
Música
Dansa
Parc de Sant Jordi-Reus

Juliol

dia 4 «DOUBLE & PARADISE» Serapions Theater de Viena.-10:30 hs.

dia 8 BALLET MUDRA de Bruxelles.-10:30 hs.

dia 18 LA TRINCA. Amb el seu espectacle «¿que n'han dit que...».-10:30 hs.

dia 21 «IL FALSO MAGNIFICO» Companyia T.A.G. di Venezia.-10:30 hs.

dia 27 ESBART DE RUBI. Recull d'antigues danses populars. Amb la cobla Bages. Direcció Albert Sans.-10:30 hs.

dia 31 ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA.-10:30 hs.

Agost

dia 10 ORQUESTRA DE CAMBRA DE TXECOSLOVAQUIA.-10:30 hs.

dia 20 «SALOMÉ» d'Oscar Wilde. COMPANYIA NÚRIA ESPERT.-10:30 hs.

dia 30 LLuís LLach.-10:30 hs.

Organitza: Regidoria de Cultura de L'AJUNTAMENT DE REUS
Orientació i Assessorament del Festival: Col·lectiu de Teatre la Vitxeta

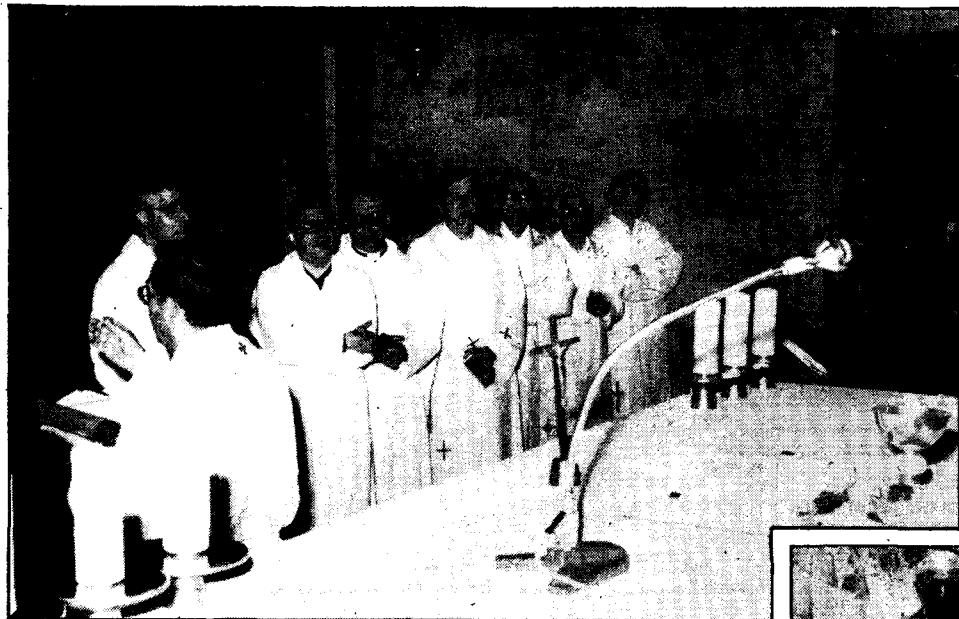
SER
La Radio

FESTIVAL
INTERNACIONAL

TARRAGONA

El Dr. Torrella recordà la seva ordenació amb els companys de curs

TARRAGONA.— El divendres, dia 21 de juny i amb motiu del 32è aniversari de la nostra ordenació sacerdotal, el Sr. Arquebisbe de Tarragona, Dr. Ramon Torrella i Cascante, va convidar els companys de curs a casa seva. Hi foren presents els mossens Joan Aran, Pere Gibert, Francesc Galceran, Vicenç Rocosa, Leandre Gassó Joaquim Comas, Josep Boix, Joan Subirà, Joan Bellavista, Francesc Lladós, Francesc Ximenis, Miquel Sentís, Jaume Cabané, Joan Sabater, Josep Galofré, Joan Serradell, Joan Escala, Frederic Ráfols, Albert Domingo, i Josep Tolosa.

Després de rebre'ns al palau, vam concelebrar la missa d'aniversari cantada en gregorià, a la capella del Santíssim de la Catedral. A l'homilia, el Dr. Torrella, va fer memòria dels dos companys morts fa poc, Mn. Enric Dies i Palau (27-IV) i Mn. Joan Pintó i Xandri (7-VI). I ens va animar a la unió amb el Crist, mitjançant la pregària, centre de la vida del sacerdot, d'on en ve tota l'eficàcia del treball pastoral.

Després de compartir el dinar, es va fer ofrena al Dr. Torrella d'un àlbum recordatori de les anteriors trobades de curs. A la sobretaula, s'intercanviaren notícies dels companys d'aquesta promoció tan nombrosa. Amb aquestes trobades anyals, la companyonia i l'amistat, guanyen terreny.

C. I.

Pensant ho bé

Per Xesc Soliu

El calçador

Després que, qui sap els anys, els homes valloessin molt positivament "tocar de peus a terra", no sabem en quin moment històric, alguna tendra marassa començà calçant els peus del seu filllet amb una rudimentària sabatona; d'aquest, per llei natural, vingué posteriorment la necessitat de la sabata, i de tota mena de calçat. A fe que, a criteri dels entesos, l'hem pagat ben car aquest refinament. Els ais i uis, el dolor i la suor dels peus són el pa de cada dia.

cilment perquè hi ha qui s'estima més una plantofada que una trepitjada.

D'aquest cruel estri, anomenat calçador, n'hi ha de moltes menes: de metall, de plàstic, de banya, de plata, etc. Ja sabem que la intel·ligència de l'home porta la perfecció de les armes a fites inconcebibles. De jove, tant s'hi fa que el calçador sigui curt com llarg; la biga de l'esquena és tendra i es vincla com un jonc. A certa edat, l'ajupir-se disminueix el seu arc; aleshores entren en joc sofisticats calçadors capriciosament allargats amb artístics mànecs. És precisament a certa edat, quan els peus tan llargament torturats, magullats els ossos i nafrats d'ulls de poll i galindons, més es resisteixen a ser calçats.

Ja sabem que la persona, digui el que digui, és presumida de cap a peus. Però el cap, les mans i la resta del cos són tractats i vestits amb molta més suavitat. El pes del dia de cada dia (i mireu que hi ha persones pesades i pesos pesats) el porten els peus. Després ens queixem que suen; però, ¿què fariem nosaltres portant a coll un carregament semblant? L'única galanteria que han rebut és aquella efusió de l'enamorat se s'acomiadava dient: "als seus peus, senyoreta"; o que no tenint prou amb les mans, deia: "be-sa els seus peus". Però això, si per bé o per mal no és moment d'escatir-ho, és ja una antigalla.

Un calçador natural i a l'abast de tothom, a manca d'altre, és el dit índex. És clar que carn amb carn no es mosseguen; hi ha sospites de complicitat entre el peu i el dit, per tal que, entre els dos, fracassi el calçament. Per altra banda tampoc no és gens agradable començar el dia agafant-se els dits. Sembla mentida que una cosa com el calçador pugui fer-se fonedissa. El fet és que més d'un matí, cal peregrinar escorcollant els calaixets de les tauletes de nit d'altri. Si, tanmateix la perquisició fracassa, sempre queda el recurs d'anar a la cuina a la recerca d'una bona cullera sopera. Amb tot això els peus se la campen lliurement, i no saben si plorar o riure; fins aquest punt se senten temorencs i dolorosament domesticats.

Acceptada socialment la servitud del calçat, un dels primers maldecaps matutins, precisament quan encara no estem a punt per treballar amb els cinc sentits, és pensar "raonablement" amb els peus. El moment de calçar-los deu ser l'únic que legitima aquest impossible blasmat procedir. Sovint anem per la vida coixejant, i arribem al vespre morts de peus. La culpa? La descurança amb què els calcem. El calçador és el primer botxí que, d'una violenta empenya fa entrar els peus a la gàbia. Cap part del cos la tractem amb tanta agressivitat i durant tantes hores.

Hi ha peus, caps i coses que no entren on se'ls vol fer entrar ni amb calçador.

I és que no es poden fer miracles, i tot té els seus límits: peus, caps, coses i calçadors. Ben bé, pensem amb els peus quan enfront els inevitables reptes de la vida, ni amb calçador, entrem en la raó de les coses.

Ningú no m'ha donat la raó del perquè en un accident violent el primer que salta són les sabates. ¿No serà un últim cop de geni dels peus que, aprofitant la patacada, s'alliberen d'allò que se'ls ha fet entrar amb calçador? Això sí, està ben comprovat que és més fàcil posar els peus a la galleda que dins de les sabates. I s'endevina fà-

FETS I CRITERIS

El successor de Pare

La celebració de la festa de Sant Pere em mou a escriure sobre el Romà Pontífex que com a successor de Pere a la seu de Roma, és Vicari de Crist a la terra, Pastor suprem i Cap visible de l'Església universal.

Per voluntat de Jesucrist el Papa té sobre tota l'Església, Pastors i fidels, potestat plena, suprema i universal, que sempre pot exercir lliurement. El Senyor va posar Simó tot sol com a roca i guardador de les claus de l'Església i el va constituir Pastor de tot el seu ramat.

Però el mateix Concili Vaticà II va afirmar la doctrina de la col·legialitat establint l'existència del Col·legi episcopal, la seva potestat damunt l'Església i la seva situació envers el Papa. La primera afirmació fou expressada d'aquesta manera: "Així com, per determinació del Senyor, sant Pere i els altres Apòstols formen un únic Col·legi apostòlic, de semblant manera el Pontífex Romà, successor de Pere, i els bisbes, successors dels Apòstols, estan units entre ells". (Lumen Gentium, n.º 22).

La col·legialitat episcopal no posa condicions ni límits al Primat del Papa, sinó que és el reconeixement i la confirmació de la dignitat dels Bisbes que, si el Papa els convoca, poden exercir junt amb ell la potestat sobre tota l'Església, cosa que es fa de manera solemne en el cas dels Concilis Ecumènics.

Símbol i fruit de la consciència col·legial del Papa fou la Institució del Sínode dels Bisbes creada pel Sant Pare Pau VI (15 setembre 1965). Aquesta iniciativa fou una sorpresa perquè ni la idea ni el mateix nom no s'havien suggerit durant el Concili. Actualment és una realitat i una institució eclesial que compta amb vint anys de vida i amb l'experiència de sis assemblees. És un exercici col·legial del Primat que comporta realitzar la seva missió amb una estreta i mútua col·laboració dels pastors de les Esglésies particulars.

He col·laborat amb tres papes durant els meus dotze anys de servei a la Cúria Romana. He vist de la vora la humilitat i el treball pacient de Pau VI. La simplicitat i el gràcil somriure de Joan Pau I. La tenacitat i la força de la certesa de la fe de Joan Pau II.

Tots ells ben conscients de la seva missió de successors de Pere. El papa Pau VI va visitar el Consell ecumènic de les Esglésies i la seva salutació fou: "El meu nom és Pere". Joan Pau I digué als cardenals immediatament després de l'elecció: "Em diré Joan Pau. Jo no tinc ni la 'sapientia cordis' del papa Joan, ni la preparació i la cultura del papa Pau; peròestic al seu lloc, haig de cercar de servir l'Església". Joan Pau II va declarar fa tres anys en unes converses personals: "La Providència va designar per succeir a Pere un Papa arribat de Polònia. Estic disposat a servir l'Església romana, però també a complir la meua missió i a exercir les meves responsabilitats en les seves dimensions universals".

Tots els papes, amb la humilitat i la fortalesa que brollen de la fe en la missió de Jesucrist, són principi i fonament visible de la unitat tant dels Bisbes com de la multitud dels fidels.

Jesús digué a Pere: "Jo he pregat per tu... confirma als teus germans". Tots els papes són conscients d'haver rebut aquest encàrrec de Crist. El Papa actual, Joan Pau II, és valent i, fins i tot diria agosarat en el seu ministeri. No en va ha tastat el testimoni de la pròpia sang.

Ramon Torrella
Arquebisbe de
Tarragona i Primat

XLII Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola

Una exhortació peremptòria a la resistència passiva i a la pràctica de l'objecció de consciència és continguda en el document que els bisbes feren públic el propassat 29 de juny, com a conclusió de la seva XLII Assemblea Plenària i que es titula "Actituds morals i cristianes enfront a la despenalització de l'avortament". Els bisbes temen que la llei de Despenalització de l'Avortament en determinats supòsits sigui utilitzada més enllà dels casos previstos. Monsenyor Sebastián assenyala, en la conferència de premsa de presentació del document, que el fet que els

avortaments es practiquin en centres de la Seguretat Social, "implica no solament la despenalització, sinó la legalització, i al mateix temps la utilització de fons públics procedents de moltes persones que rebutgen l'avortament". També va informar sobre la preparació de l'assemblea extraordinària del Sínode, que se celebrarà el novembre a Roma, i considerarà absurd el temor que pugui suposar una involució respecte el Concili, perquè un Concili és sempre més ampli que un Sínode.

Document pastoral després de la despenalització de l'Avortament

Els bisbes temen que la llei sigui utilitzada més enllà dels casos previstos

Text íntegre del document dels bisbes:

1. La despenalització parcial de l'avortament ha introduït en la vida de la societat espanyola una novetat important, davant la qual tots estem obligats a adoptar una postura conscient i responsable. No és la primera vegada que els bisbes de l'Església catòlica a Espanya ens pronunciem públicament des del camp de la nostra responsabilitat pastoral sobre el problema que planteja l'avortament.

Recollint ara el nostre anterior magisteri, volem recordar novament la doctrina de l'Església i la seva pràctica pastoral, aplicant-la a les circumstàncies presents. Així esperem complir amb el deure de ser guies espirituals dels nostres germans en la fe, en nom de Nostre Senyor Jesucrist i de la tradició apostòlica, oferint al mateix temps a tots els homes i dones que vulguin formar la seva consciència i orientar els seus comportaments de conformitat amb els valors humans fonamentals vistos a la llum de l'Evangelí.

L'avortament voluntari greument immoral

2. El primer que hem de dir és que el fet de la despenalització no canvia la valoració moral de l'avortament provocat. Una acció, sigui o no prohibida o castigada per la llei, ha de ser enjudiciada moralment d'acord amb els valors fonamentals, com és en aquest cas del valor primari de la vida humana emparada i protegida per la llei santa de Déu.

El respecte absolut a la vida d'un ser humà innocent és norma de comportament privat i públic per a tots els homes i dones que vulguin viure èticament com a éssers conscients, personalment i socialment responsables. Negar aquest principi és trencar les bases de convivència i del progrés humà de la nostra societat. Ni la llei humana ni les decisions dels legisladors poden considerar-se com a font del bé o del mal, com a criteri últim de moralitat. Més aviat són ells, els legisladors, els qui han de sotmetre's en la seva actuació a les normes superiors de la moral.

3. La doctrina de l'Església i les conviccions dels creients no fan sinó il·luminar i refermar més aquest valor sagrat de la vida de l'home en qualsevol fase de la se-

va existència. Qualsevol ésser humà, tant més com més necessitat i desvalgut trobi, té en si la grandesa d'haver estat creat per Déu a imatge i semblança seva per desenvolupar-se lliurement en el món i assolir la plenitud de la vida eterna. El manament de no matarà i la suprema nova llei de l'amor al proïsme expressen en aquest cas el que ha de ser el comportament veritablement humà i cristià davant la vida del proïsme. Considerat en la seva veritable substància, com a eliminació violenta i directa de la vida d'un ésser humà, l'avortament, en si mateix, és una acció greument immoral. Els catòlics i els homes creients sabem que és un pecat contra Déu, creador i àmic de l'home; qualsevol home o dona responsable sap que és una violació pràctica del dret a la vida, en el qual ha d'inspirar-se sempre la convivència entre els homes i la mateixa vida social.

(La doctrina exposada no s'aplica a la mort del fetus produïda involuntàriament per una intervenció mèdica encaminada a salvar la vida o procurar la salut de la mare gestant.)

Un crim abominable

4. Així ho ha expressat el Concili Vaticà II en la seva constitució "Gaudium et spes" en dir: "Déu, Senyor de la vida, confia als homes el noble ministeri de conservar-la i l'home ha d'acomplir-ho amb dignitat. La vida, doncs, ha de ser protegida amb màxima sol·licitud des del moment de la concepció: l'avortament i l'infanticidi són crims abominables" (Núm. 51).

Així també va proclamar-ho Sa Santedat el Papa Joan Pau II durant la seva visita a Espanya. Efectivament, en la missa per a les famílies que se celebrà en el passeig de la Castellana, de Madrid, digué el següent: "Però hi ha un altre aspecte, encara més greu i fonamental, que es refereix a l'amor conjugal com a font de la vida: parlo del respecte absolut de la vida humana que cap persona o institució, privada o pública no pot ignorar. Per això, aquell qui negués la defensa a la persona humana ja concebuda, encara no nada, cometria una gravíssima violació d'ordre moral. Mai no es pot legitimar la mort d'un innocent. Es minaria el mateix fonament de la societat" (2 de novembre del 1982).

Decisió moralment injusta

5. Si es considera que la llei i els legisladors han de protegir sempre els béns fonamentals de la societat i de tots els seus membres, el fet mateix de la despenalització és una decisió moralment injusta i perniciosa. La vida del nou ésser humà roman sense la protecció que li és deguda, abandonada a mercè de la voluntat dels altres. En lloc de cercar solucions positives a les situacions difícils i doloroses que sens dubte poden plantejar-se, especialment per a les dones afectades, aquesta llei propicia la solució més fàcil en permetre l'eliminació física del que ha de néixer. Els fets demostren que la permissivitat social i legal afavoreix l'augment del nombre d'avortaments. D'aquesta manera, es vulgui o no, el poble pot acostumar-se a pensar que la pressió física de qui crea dificultats pot ser una manera legítima de resoldre els problemes. Si es pot matar a un no nascut en determinades condicions, ¿per què no en altres? ¿I per què no aplicar el mateix criteri respecte a altres persones que ja no estiguin en plenitud de vida?

6. No podem menys que lamentar i reprotxar per raons humanes i morals, el mateix fet de la despenalització. Les situacions, a vegades dramàtiques, que es poden plantejar amb una maternitat no volguda o no suportable, hauran de resoldre's entre tots els camins ètics, socials i dignificants. En el que som i en el que representem oferim la nostra sincera col·laboració per aquesta lluita contra les causes de l'avortament. Però ens veurem obligats a rebutjar el camí de la despenalització.

No és lícit col·laborar en l'execució d'un avortament

7. La immortalitat de l'avortament, com a violació positiva i directa del dret a viure d'un ésser humà, inclou la immoralitat de la cooperació a la seva realització. La cooperació pot ser física, ajudant de fet a realitzar l'acció avortiva; o moral, per exemple, induint-la o aconsellant-la. No solament qui realitza l'avortament, sinó aquell que hi coopera directament i formalment en la seva execució comet una greu

transgressió d'ordre moral.

L'Església, moguda pel desig de protegir la vida dels no nascuts i mirant d'enfortir la consciència dels catòlics en aquest punt, considera excomunicats, és a dir, privats de certs béns i drets fonamentals que tenen els fidels com a membres de l'Església aquells que procuren un avortament, si aquest arriba a produir-se, sempre que es faci en les condicions requerides de coneixement, responsabilitat i plena imputabilitat (cànons 1398, 1321 i 134). Aquesta excomunió és una pena imposada per l'Església per subratllar la gravetat d'una acció per la qual, aquell que la comet, es priva a si mateix de la plena comunió espiritual amb l'Església. En el cas de l'avortament, l'excomunió afecta automàticament a qui el comet directament i als qui cooperen físicament o moralment, de tal manera que sense la seva col·laboració no s'hauria arribat a produir l'acció i el fet de l'avortament. Aquesta pena de l'excomunió s'aixeca en el sagrament de la penitència amb les condicions previstes per l'Església, sempre que el penitent manifesti veritable penediment i sincer propòsit d'esmena (cànons 976 i 1357).

Obligada objecció de consciència

8. Deixant a part el fet de l'excomunió, restringida als executors o col·laboradors necessaris (cànons 1399 i 1329) de l'avortament consumat, mai no és lícit fomentar positivament la pràctica de l'avortament, a títol particular o professional, com pot ser el cas dels legisladors, advocats, metges, psicòlegs, professors etc. Al contrari, el consell i l'ajut han de cercar sempre solucions humanes, morals i ètiques per a qui es troba inclinat a recórrer a l'avortament com a possible solució dels seus problemes.

El personal sanitari dels centres públics o privats tenen el dret i fins i tot l'obligació de presentar objecció de consciència en el cas que les autoritats civils, els seus superiors sanitaris o els propietaris dels centres pretinguessin obligar a realitzar o col·laborar en la realització d'accions avortives. Aquest és, a més, un dret reconegut en la Constitució i expressament recollit en la sentència del Tribunal Constitucional. Les autoritats estan obligades a respectar i prote-

gir aquesta objecció de consciència sense imposar ni permetre cap mena de perjudicis o represàlies contra els qui es neguen a practicar l'avortament en els centres sanitaris públics o privats i sense fer discriminacions per aquesta raó a l'hora de seleccionar el personal per aquests centres.

Resistència pacífica

Aquest comportament és encara més exigible per als catòlics que acceptem per la fe els últims fonaments de la vida humana i podem comptar amb l'ajuda de l'oració i dels sagraments per enfortir la nostra flaqueza en la pràctica del bé i de l'amor. A tots els que vulguin escoltar la nostra veu, els exhortem a desenvolupar un moviment de resistència pacífica però infrangible contra la pràctica de l'avortament.

Les dones que arribessin a trobar-se en les dramàtiques situacions previstes en els supòsits que la llei despenalitzava, a més de recórrer a totes les possibilitats de la ciència i a totes les ajudes humanes possibles, cerquin en la fe i en els ajuts espirituals la fortalesa necessària per actuar en conformitat amb la voluntat de Déu, segures sempre de trobar en Ell i en la seva Església ajuda, comprensió i misericòrdia.

Els centres sanitaris catòlics no han d'acceptar en cap cas que es realitzin avortaments en les seves instal·lacions. Tant de bo que aquest criteri sigui també compartit per altres centres privats; encara que no siguin de dret o de fet centres catòlics. Les autoritats estan moralment obligades a acceptar aquesta objecció de consciència institucional i evitar qualsevol mesura de represàlia contra els centres que les adoptin.

Lluita contra les causes socials de l'avortament

El fet que socialment es tendeix a considerar l'avortament com un assoliment necessari o almenys com una solució per a determinades situacions conflictives, ens obliga a descobrir i combatre les causes reals de l'existència de l'avortament voluntari, sigui legal o clandestí, castigat o permès, clínic o privat, ja que l'anunciada "píndola avortiva" podria traslladar a l'àmbit do-

Documents de l'Episcopat sobre l'avortament

El pensament de la Conferència Episcopal respecte al problema de l'avortament ha estat abordat en sis anteriors ocasions a l'actual i pot veure's en els següents documents:

* "Nota sobre el aborto", de la Comissió Episcopal per a la Doctrina de la Fe (4 d'octubre del 1974).

* "Matrimonio y Familia", núms. 98-104 de la XXXI Assemblea Plenària (6 de juliol del 1979).

* "La vida y el aborto", de la Comissió Permanent (5 de febrer del 1983).

* "La despenalización del aborto", de la XXXVIII Assemblea Plenària (25 de juny del 1983).

* "Comunicación del Comité Ejecutivo" (12 d'abril del 1985).

* "Despenalización del aborto y conciencia moral", de la Comissió permanent (10 de maig del 1985).

mèstic el que fins ara requereix una intervenció mèdica. Ningú no pot sentir-se tranquil si no col·labora en aquesta lluita pacífica en defensa de la vida humana amenaçada. Els catòlics hem de sentir-nos impulsats per la nostra fe a prendre part en aquest esforç comú encara que a vegades no siguem ben compresos.

11. Una bona educació popular sobre la sexualitat humana és sens dubte l'actuació més radical. És necessari facilitar als nostres joves una educació plenament humana i religiosa que englobi el significat de la seva sexualitat, ajudant-los a integrar-la en un comportament personal i interpersonal que tingui en compte la importància humana de la sexualitat i les responsabilitats que implica, tant en relació a l'altra persona amb qui es comparteixi el propi cos com en relació a la persona que pot venir a la vida a partir de la pròpia activitat sexual.

No sempre ha estat ben entès i acceptat l'ensenyament fonamental de l'Església sobre les relacions entre sexualitat i procreació: la sexualitat humana, a més de l'aspecte interpersonal, té una essencial referència a la procreació que no es pot ignorar ni suprimir sense empobrir-la, creant greus deficiències i trastorns en la vida personal i en el progrés de la societat. En aquesta tasca d'explicació de la doctrina de l'Església no deixarem de ponderar la tasca que els correspon als confessors i formadors de consciències, així com també als mestres i educadors en general (cfr. Encíclica "Humanae vitae", núm. 28).

Centres d'orientació familiar

12. El recurs d'avortament és amb freqüència el fruit d'un abús purament egoïsta, alienant i irresponsable de la sexualitat, exercida fins i tot de manera prepotent i fins i tot violenta, especialment per part de l'home. Dintre d'aquesta mentalitat sorgeix la reivindicació de l'avortament per part d'algunes dones per poder gaudir del seu propi cos en les mateixes condicions que els homes. L'error d'aquestes reivindicacions rau en el fet de donar per bona una visió de la sexualitat que degrada a qui l'accepta, tant l'home com la dona.

Els mitjans de comunicació podrien afavorir molt l'educació popular en aquesta com en altres matèries, però malauradament els interessos econòmics o la propagació d'uns criteris falsament lliberalitzadors els converteixen freqüentment en instruments d'una influència desmoralitzadora i degradant. Més gran i reprovable resulta aquesta actuació quan es tracta de mitjans de comunicació de l'Estat.

13. A propòsit d'aquesta tasca educativa volem dir una paraula respecte als centres d'orientació familiar promoguts per l'Administració. No sempre la tasca d'aquests centres, que tan valuosa podria ser, s'ha desenvolupat de manera acceptable per no tenir en compte les dimensions morals i els problemes sexuals. El comportament moral és també part de l'alliberament i del progrés humà. Sabem que no en pocs casos es recomana la planificació familiar per qualsevol mitjà possible, inclòs l'avortament. Per aquest procediment aquests centres es converteixen en centres de degradació i de mort, en lloc de ser focus d'orientació i veritable educació popular.

Encara que els centres públics no hagin d'actuar com si fossin centres convencionals, sí que han de respectar les convic-

cions religioses i morals dels ciutadans que allí acudeixen, ajudant-los a comprendre-les i a integrar-les en lloc de destruir-les. En qualsevol cas, hi ha uns criteris morals fonamentals, compartits per la societat i no estrictament confessionals, que han de ser tinguts en compte en qualsevol tasca d'orientació i educació popular promoguda des dels poders públics. I encara més, en qüestions tan importants per al bé de la persona i de la societat com són els valors morals implicats en la vida sexual dels ciutadans.

Suport al matrimoni i a la família

És necessari que les diòcesis, les parròquies, les comunitats religioses i les associacions seglars, facin tot el que els sigui possible en aquest camp de l'orientació i educació sexual i familiar dels joves, de les famílies joves i del poble en general, esforçant-se fins i tot a crear centres diocesans o eclesials d'orientació familiar ("Familiaris Consortio", nn. 73-75).

14. És un fet que bon nombre d'avortaments provenen de dones casades. Pot influir en això una mentalitat excessivament consumista que valora més les comoditats i el benestar que la vida d'un nou fill. Però també pot succeir que les dones casades recorrin a l'avortament per la pressió de les seves dificultats econòmiques, com poden ser la manca d'habitatge adequat, la manca de treball o l'escassetat dels ingressos econòmics. La lluita contra l'avortament reclama també un esforç vigorós a favor de la justícia social i del suport legal i econòmic a la institució familiar en lloc de ridiculitzar-la o penalitzar-la fiscalment com a vegades esdevé malauradament entre nosaltres.

15. Per veure'ns lliures de la vergonya de l'avortament hem d'exigir dels poders públics que dediquin recursos i esforç a crear i dotar establiments especialitzats on puguin ser acollides i ateses les mares que estan en dificultats, els nens que els seus pares no poden o no volen acceptar. Els pares de fills disminuïts han de trobar el suport de la societat. És especialment impor-

tant promoure i dotar institucions adequades per acollir aquests infants quan no puguin ser atesos pels seus pares. Deixar aquests éssers a mercè dels qui estiguin disposats a eliminar-los físicament abans que arribin a néixer, és diferència molt de les increïbles operacions d'eliminació dels éssers considerats inferiors que alguns Estats racistes han arribat a desenvolupar?

Facilitar l'adopció

La qualitat humana d'una societat es mesura, entre altres coses, pel grau d'acollida que manté i el tracte que dona als seus membres més dèbils i disminuïts físicament i mentalment. El camí de l'eliminació és el camí de la crueltat i de la degradació. Però els qui es veuen directament afectats per les necessitats d'aquests fills, tenen també el dret a la nostra solidaritat i a la nostra ajuda.

A la vegada que demanem la intervenció dels poders públics en aquest camp, exhortem també les institucions catòliques, promogudes per religiosos i seglars, perquè facin tot el que puguin per col·laborar en aquesta labor humanitària. Esperem que aquestes iniciatives, que ja existeixen en bon nombre i augmentaran en el futur, siguin emparades pels poders públics...

16. Malgrat haver estat reformada diverses vegades en poc temps, encara es pot i cal millorar més la normativa que regeix per a l'adopció. Mantenint les garanties que calguin, és necessari facilitar i agilitar els procediments legals i burocràtics a favor de l'adopció dels infants que no poden trobar en els seus pares naturals l'acollida i l'amor que necessiten per viure. Aquestes reformes podrien disminuir el risc dels avortaments, especialment en el cas d'embarassos originats per violació o altres formes irregulars. De fet augmenta cada vegada més el nombre de matrimonis que voldrien adoptar infants i veuen frustrats els seus desigs.

Legítima pressió social

17. Correspon especialment als professionals del dret i de la

sanitat el vigilar per tal que la llei despenalitzadora que acaba d'entrar en vigor no es converteixi encobertament en una despenalització generalitzada. Però ens correspon a tots, mitjançant l'exercici dels nostres drets civils, pressionar sobre les autoritats perquè la nostra legislació compleixi l'objectiu fonamental d'emparar la vida humana i la dignitat de les persones, també dels éssers humans no nascuts, d'una manera directa o indirecta, com abans ja hem indicat i en altres molts aspectes que altres podrien veure millor que nosaltres.

Amb particular insistència cal procurar per tots els mitjans legítims, crear l'estat d'opinió necessari perquè els legisladors puguin i hagin de modificar la legislació, sigui el que sigui el seu rang, fins aconseguir que la vida humana dels no nascuts sigui suficientment protegida per les

nostres lleis en totes les situacions possibles. Aquesta tasca requereix una àmplia crítica social de tot allò que directament o indirectament degrada els costums i afavoreix el recurs a l'avortament.

Aquesta és la transformació real i positiva que ens obrirà el camí a una convivència més justa i raonable des de les conviccions personals i els usos socials inspirats en el respecte i la solidaritat. Són precisament els joves, com a protagonistes del futur, els més cridats a entendre i viure aquest missatge. A ells els convoquem molt especialment a aquesta opció nítida a favor de la vida, animant-los a rebutjar les seduccions d'una societat que llisca cada vegada més vers una civilització de la mort.

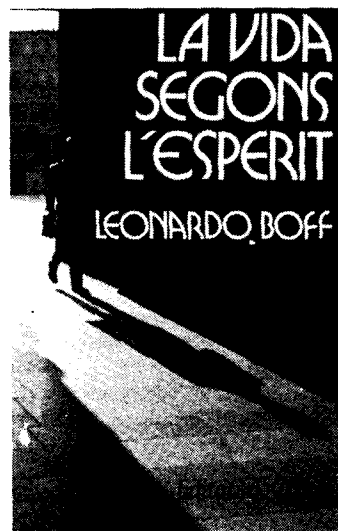
Conclusió

18. És possible que la nostra doctrina sembli, per alguns, excessivament dura. No és proposada des de la distància o el desconeixement dels problemes. El que volem és provocar un moviment de reflexió i de serenitat a fi que els problemes que es plantegen al voltant de l'avortament trobin un camí de solució veritablement ètic i social, que respectant els drets de les dones o les famílies afectades com el dret a viure del nou ésser humà que arriba al món necessitat de l'amor dels seus pares i sense tenir culpa dels problemes que els adults provoquem. Aquest és el camí del progrés i de la veritable humanitat en el qual tots hem de col·laborar: autoritats, mitjans de comunicació, escriptors, educadors, pares i mares creients i no creients, units en l'esforç de millorar i dignificar la nostra convivència i la nostra societat.

Tots els que tenim la sort de creure en Déu com autor i defensor de la vida hem de demanar-li amb humilitat i sinceritat que ens ajudi a ser promotors del dret a la vida. Aquesta lluita a favor de la vida ens ajudarà a descobrir, denunciar i corregir les aliances amb la mort que no poques vegades s'amaga sota l'aparença de falsos camins de llibertats i progrés.

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

LA VIDA SEGONS L'ESPERIT. Leonardo Boff. Col·lecció **ELS DAUS** n.º 72.

Aquest llibre procura resseguir la vida segons l'Esperit. Comença amb una anàlisi de la situació de crisi que —malgrat que pot ser una tragèdia— pot propiciar un esclat nou i innovador de l'Esperit. Considera després les diferents facetes de la vida consagrada il·luminada i penetrada per la força de l'Esperit.

Editorial Claret

LECTURES JOVES PE

RELATS DESCONCERTANTS, de Nathaniel Hawthorne

Col. "Lectures Moby Dick", núm. 14. Presentació de Lluís Busquets i Grabulosa. Il·lustracions de Maragda Cuscuela i Miret, interessants pel joc visual de textures que proposen, així com pel seu poder suggeridor, adient al contingut de l'obra. (A partir de 10 anys).

Nathaniel Hawthorne és un dels més importants escriptors nord-americans dels primers dos terços del segle XIX. El problema de Hawthorne és, però, que sovint es veu eclipsat per les gegantines figures de dos contemporanis seus: Poe, el qual li dedicà un assaig, i Melville. L'eclipsament és, però, injust, atesa la qualitat de la seva obra. Per comprovar-ho, res millor que llegir *La lletra vermella* o aquests contes que trobem al catzè volum de la col·lecció "Lectures Moby Dick".

Tots cinc contes ens permeten d'observar les dots de Hawthorne per crear ambients irreal, nebulosos i màgics. La mitologia clàssica es troba present en dos d'ells (Pandora i la caixa misteriosa i Pegàs, el cavall amb ales); la lluita entre la raó, la bellesa, l'amor i la mort, en dos més (*La taca de naixement* i *La filla de Rappaccini*, al nostre parer el millor de tots els aplegats al volum) i l'al·legoria més senzilla i moralitzant, en el més famós de tots, *La gran cara de pedra*.

Les cinc narracions de Hawthorne fan de bon llegir. Tanmateix, és ja clàssica (prové de l'assaig de Poe) l'objecció que hom fa a l'al·legorisme moralitzant de Hawthorne. És interessant la polèmica, perquè afecta a tot el gènere al·legòric, però no ens correspon a nosaltres de jutjar res al respecte. Per als interessats, fóra bo consultar l'assaig de Borges (l'indispensable Borges) sobre Hawthorne.

A més del text, també són remarcables la presentació i les propostes de treball, així com les il·lustracions. Potser a la presentació convindria assenyalar-li alguna objecció, altrament ben minsa, en l'aspecte valoratiu (no veiem gens clara la superioritat, opinable si es vol, de *La lletra vermella* sobre *Moby Dick*, de Melville, o sobre el kafià, enigmàtic i genial *Bartleby* del mateix Melville). Les il·lustracions de Maragda Cuscuela són del tot adequades al món nebulós i màgic (com ja hem dit) de Hawthorne, i ajuden a transmetre el lirisme que impregna les pàgines del llibre. Són unes il·lustracions reeixides, al darrera de les quals s'endevina un treball per explotar tots els recursos plàstics possibles.

Esperem que, amb aquest títol, Hawthorne emergeixi de la relativa ignorància i se situï al lloc privilegiat que li correspon.

L'estiu és, en certa manera, l'època ideal de l'any per tal de llegir tot aquell munt de llibres que ens hem proposat llegir durant la resta de l'any; llibres, sovint gruixuts, pesats, de digestió difícil, com les gestions estiuenques. Ara bé, hi ha una mena especial de llibres que no se sap ben bé per què, ens fan una especial gràcia; llibres de digestió fàcil. És en aquesta categoria que cal situar els llibres de la col·lecció "Lectures Moby Dick". Afegim, però, que la facilitat assolutiva es compagina amb un alt interès dels títols que ressenyem.

Des d'aquestes mateixes pàgines, ja al mes de gener vam presentar als nostres lectors aquesta col·lecció. Vam informar-los aleshores d'una sèrie de característiques que seria superflu repetir. Només recordem que l'editor continua sent "Juan Granica, S.A.", que Rosa Gàs dirigeix la col·lecció i que Lluís Busquets i Grabulosa coordina part literària i pedagògica. El dissenyador és encara Enric Satué, senyador que darrerament està de moda, per dir-ho d'alguna manera. Satué continua oferint-nos portades interessants, atractives, que fan gust d'època.

Les il·lustracions només són presents en dos dels volums que ressenyem (en concret, el dels "Relats desconcertants" i el de "Michael Kohlhaas"), però mantenen el nivell de qualitat, prou acceptable.

Les introduccions, les síntesis biobibliogràfiques i les propostes de treball, de les quals també havíem parlat fa mesos, continuen interessants i instructives, cosa especialment d'agrair en l'apartat de suggeriments de treball, sovint el parent pobre de moltes edicions similars.

Els títols que ressenyem a continuació són, malgrat les recomanacions d'edat que fem constar en tots els casos, obres de primera o meríssima categoria. La nòmina d'autors és impressionant: Hawthorne, Kleist, els principals noucentistes i els principals modernistes (Vayreda a Ribes, passant per Carner i Casellas). Obres, doncs, que val la pena tenir i que cal llegir, ara que precisament el sol desvagat de l'estiu convidava a fer-ho.

Jordi Ainaud i M. Lluïsa Gàs

HEINRICH VON KLEIST
michael kohlhaas

ER A UN ESTIU JOVE

EDICIÓ DE LLUIS BUSQUETS I GRABULOSA

VAYREDA, DE FUENTES,
CASELLAS, RUSIÑOL, «VÍCTOR
CATALÀ», GENER, MESTRES,
GALMÉS, DE PALOL, COROMINES,
MASERAS, SANTAMARIA,
BERTRANA, DELS SANTS OLIVER
I RUYRA

contes del modernisme

CONTES DEL MODERNISME Ed. Lluís Busquets i Grabulosa

Aquesta primavera ens ha portat a l'àmbit literari la publicació, a l'abril d'aquest mateix any, d'un llibre l'edició del qual ha estat a cura de Lluís Busquets i Grabulosa; el títol: *Contes del Modernisme* de la col·lecció "Lectures Moby Dick" que es complementa amb el número 13 de la col·lecció, titulat: *Contes del Noucentisme*. El modernisme català apareix considerat com un moviment que pretengué transformar la societat catalana dels segles XIX-XX mitjançant la cultura. Es manifestà en nombrosos camps, l'arquitectura, el mobiliatge, l'orfebreria, el cartellisme... els noms de Gaudí, Homar, Masriera, Riquer... són bona mostra de la plenitud aconseguida.

Literàriament se cercava un "art total", un trencament de límits entre els gèneres i les arts. Les contradiccions eren, per tant, evidents, inherents a un moviment europeista en una societat encarcerada. El modernisme com a moviment va ser incapaç de transformar la cultura catalana, anquilosada en el passat, en una cultura moderna.

El conte ha estat en molts moments un gènere narratiu especialment important. A Catalunya ha assolit un conreu excepcional per diverses raons, entre les quals podríem assenyalar la manca de professionalització de narradors per falta d'ajuda pública o la manca de mercat davant una demografia escassa.

Aquest és un recull de contes ordenat cronològicament pels seus títols. I en ell hom ha volgut representar les diverses facetes que va donar la narrativa modernista. Títols de Vayreda, Fuentes, Casellas, Rusiñol, "Victor Català", Gener, Mestres, Galmés, de Palol, Coromines, Maseras, Santamaria, Bertrana, Dels Sants Oliver i Ruyra, encara que manquin alguns noms com ara el de J.M. Folch i Torres, A. Gual, J. Maragall o J. Alcover per només dir-ne uns quants.

Els contes es presenten precedits d'una fitxa bibliogràfica de l'autor en qüestió, i cadascun d'ells va datat en el seu lloc corresponent. En les darreres pàgines, com ja havia succeït amb anterioritat en d'altres obres de la mateixa col·lecció trobem esquemes de treball amb propostes i idees d'anàlisi.

Destacariem entre els contes: El pati blau de Rusiñol, d'una sensibilitat notable on el joc de colors i llums desenvolupa una acció prioritària. En ell trobem la història d'una jove amb mortal malaltia que ofereix una gran quantitat de noves sensacions i experiències a un pintor d'ambients interiors. O Clotària, la Comtessa de Vallespir de Pompeu Gener, on es recrea un ambient medieval. Caselles, per la seva banda, ens ofereix una certa ambientació d'ordre religiós amb el conte Déu-nos aigua, majestat! Citariem, per acabar un parèntesi que no ha fet més que començar, el títol del conte de "Victor Català" La Vella on apareix una pregonera reflexió sobre el tema de la vellesa i del paper dels més grans de la nostra pròpia societat, que tantes vegades els oblida.

Un dels més grans atractius d'aquest llibre és la seva originalitat; alguns dels contes aplegats són gairebé inèdits com en el cas de Bieló, o els contes de Mestres, Santamaria o de Palol, la seva recerca ha estat difícil i el seu retrobament un èxit per la literatura catalana d'aquests moments.

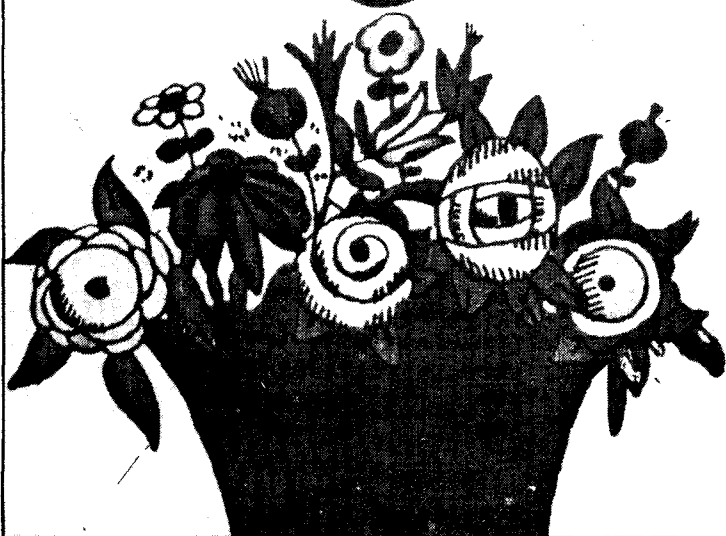
Pel que fa a la llengua, s'ha normalitzat el text segons les normes ortogràfiques de l'IEC senyalant en cursiva els mots arcaics i els barbarismes. "Hem procurat de mantenir un llenguatge funcional i normatiu alhora, pensant sobretot en un públic no especialitzat al qual va dirigida la nostra col·lecció."

Un llibre molt interessant, d'una gran qualitat en la selecció, cura normativa i amb diverses propostes de treball al voltant de les històries, que sens dubte recomanem.

CARNER, SOLDEVILA, LÓPEZ-PICÓ,
MARTÍNEZ FERRANDO, PLANA,
DURÁN I REYNALS, «JOAN SACS»
I RIBA

contes del noucentisme

EDICIÓ DE DAVID ARNAU

CONTES DE NOUCENTISME, de Carner, Soldevilla, López-Picó Martínez Ferrando, Plana, Duran i Reynals, "Joan Sacs" i Riba.

Edició de David Arnau. Col. "Lectures Moby Dick", núm. 15. Pròleg de David Arnau. Presentació de l'edició de Lluís Busquets i Grabulosa. (A partir de 12-13 anys).

El Noucentisme és, ha estat i, previsiblement, serà tema de conversa entre els cercles literaris o lletraferits catalans. La concessió del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a Marià Manent ha servit per revifar la polèmica a l'entorn d'un moviment que alguns voldrien veure mort i enterrat i altres, reviscolat i pletòric.

Molta gent, però, i de tots dos bàndols, circumscrigui a l'àmbit purament poètic aquest important corrent. Aquest llibre els ve a treure de llur error. En efecte, un servidor se sent molt més còmode amb el Carner d'aquests contes, plens d'enginy i d'ironia (set en total) que no amb el lloablement embafador de "Els fruits saborosos" ("Nabi" ja és una altra cosa). El cosmopolitisme noucentista es reflecteix esplèndidament en aquestes breus narracions (breus i, algunes, magistrals) aplegades aquí. Posats a fer una classificació, només es pot dir que hi ha de tot i de primera, el bo i millor de cada casa (encara que alguns paràgrafs de "El rei que no sabia què és amor", de Carles Riba, siguin deliciosament carrinclons). Cal conèixer el Noucentisme, tot el Noucentisme, abans de jutjar-lo. Després, podrà titllar-se els noucentistes de burgesos panxacontents, de fabricants de guix, de clàssics de via estreta, de genis de la llengua, d'intellectuals preclars... Tot es pot dir, tot es pot discutir. Abans, però, el que cal és llegir. I per entendre bé el que hom llegeix, de cara a un públic escolar, els exercicis o propostes de treball tenen un notable interès.

MICHAEL KOHLHAAS
Heinrich Von Kleist

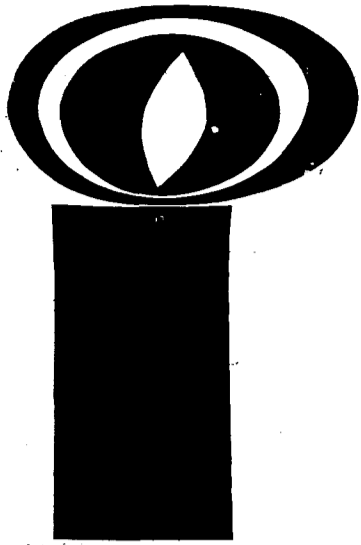
Aquest és un llibre de recent aparició a la col·lecció "Lectures Moby Dick", el número 16, més concretament. La traducció de l'alemany a estat a càrrec de Teresa Sàrries i Zgonc, les il·lustracions són de Fernando Boscá Sifre, la coordinació literària i pedagògica és de Lluís Busquets i Grabulosa.

Kleist és un dels principals integrants del romanticisme alemany i en el seu llibre la recerca de l'aventura, la passió per la llibertat i per la justícia es troben molt ben reflectides. Michael Kohlhaas és una víctima d'una situació política concreta, un home que lluita pels seus drets, i en aquest sentit s'inclou dintre dels clàssics herois revolucionaris.

Un cert didacticisme en el fons de l'aventura, l'home que, malgrat perdre la vida es considera pagat per la satisfacció personal d'haver vençut moralment.

El llenguatge és senzill i és un llibre que pot atreure pel dinamisme que conté a dins seu i pel missatge que, evidentment conté malgrat l'aventura. Un bon llibre per als amants de les passions i el risc, per aquest estiu.

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B"
DIUMENGE XV DURANT L'ANY

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions: Roser Buscà

Evangelista Sant Marc

"EL MATEIX SENYOR M'HA PRES I M'HA DIT: VÉS..."

La crida a evangelitzar és per a tothom. L'exemple d'Amós ens ho demostra: ell no és un professional de la profecia sinó un home normal —pastor i pagès— que el Senyor agafa i l'envia al seu poble. La fe cristiana ens fa dir que Israel és una imatge i un signe de tota la humanitat. Tot home és germà perquè tots som fills d'un mateix amor, l'amor del Pare que "tant ha estimat el món que li ha donat el seu Fill". Som cridats a fer conèixer aquest amor de Déu a tots els nostres germans.

Lectura del llibre del profeta Amós (7:12-15)

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: "Vident, vés-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat". Amós li respongué: "Jo no sóc profeta, ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo sóc pastor, i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrera els ramats, i m'ha dit: "Vés a profetitzar a Israel, el meu poble".

"PROMESA DE PAU"

Troband-se el poble d'Israel en una gran tribulació el salmista —l'home que ha fet l'experiència de Déu en la seva vida— el convida a la confiança, recordant-li la proximitat del Senyor, la seva presència salvadora enmig d'ells.

Només el qui s'ha sentit alliberat per Déu pot donar una resposta profètica de pau i de felicitat als germans, pot trobar motius d'esperança per anar caminant vers el futur totalment nou.

La lliçó de fe, d'esperança i d'entusiasme que ens ofereix l'autor antic nosaltres l'hem vist confirmada per l'amor de Jesucrist.

Preguem agraïts: Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.

Salm 84:9ab-10,11-12,13-14 (R.: 8)

Jo escolto què diu el Senyor:
Déu anuncia la pau al seu poble.
El Senyor és a prop per salvar els seus fidels,
i la seva glòria habitarà al nostre país.

R. Senyor, feu-nos veure el vostre amor,
i doneu-nos la vostra salvació.

La fidelitat i l'amor es trobaran,
s'abraçaran la bondat i la pau;
la fidelitat germinarà de la terra,
i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja,
i la nostra terra donarà el seu fruit.
La bondat anirà al seu davant,
i la pau li seguirà les petjades. R.

"Doble missió"

La paraula que el Senyor ens adreça a l'evangeli parla de dos moments del viure cristià: estar amb Jesús i ser enviats. Dues missions que es reclamen l'una a l'altra, que es garanteixen i s'enriqueixen mútuament i que expressen ambdues una única realitat: l'experiència de Déu en la pròpia vida.

Jesús cridà els deixebles perquè estiguessin amb ell com ell estava amb el Pare. Jesús ho contemplava tot, fins el més petit detall de la seva existència terrena a la llum de l'amor del Pare que era per a ell una realitat manifesta i viscuda. La voluntat del Pare constituïa el seu aliment i no era per a ell com una imposició a la que s'hagués de sotmetre resignadament sinó com un do preciós que s'havia d'agafar a mans plenes.

La presència del Pare en la vida de Jesús era expressada per ell per la paraula i els fets. En molts indrets de l'evangeli se'n diu que la gent creia en Jesús després d'haver-lo sentit i d'haver vist les obres que feia, perquè Jesús acompanyava les paraules amb el testimoniatge de la pròpia vida. Aprèn del Pare el que havia de fer "el Fill no pot fer res d'ell mateix, que no ho vegi fer al Pare; el Pare estima el Fill i li mostra tot el que fa (Jo 5,19-20). Se sentia entrançablement estimat pel Pare. Abans de ser enviat en missió es poden sentir aquelles paraules: "aquest és el meu Fill, l'Estimat" (Mt 3,17). El corrent d'amor existent entre el Pare i el Fill és el que Jesús vol revelar als deixebles perquè conguint amb quin amor són estimats i l'anuncin als germans "tal com el Pare m'estima jo us he estimat i us dono que us estimeu així els uns als altres (cf Jo 15).

Estar amb Jesús per aprendre a viure estimant com ell que "m'ha estimat i s'ha lliurat ell mateix per mi" (Gàl. 2,20). Quan una persona se sent estimada viu i comunica vida, escampa arreu pau, joià, bondat, crea fraternitat i comunitat. Estar amb Jesús, vivència de la fe, experiència personal de l'amor amb què Déu ens estima. Estar amb Jesús per irradiar la llum de la vida allà on hi ha tenebres de mort. Per veure en el Fill allò que hem de fer, perquè vivim per ell (cf Jo 6,57).

Mirant Jesús el veiem sempre pendent de la voluntat del Pare, sostingut pel seu amor i lliurat plenament als germans. Les seves arrels més profundes les tenia en l'oració al Pare "de bon matí quan encara era fosc, es va llevar, va sortir i se'n anà a un lloc desert; i allí pregava..." (Mc 1,35). És que vivia fascinat pel Pare; oh si nosaltres, els cristians visquéssim així per Jesús! L'evangeli ens diu d'algué que hi vivia. Aquella expressió de Rabbuní! Mestre estimat! de Maria Magdalena, el matí de Pasqua, quan va sentir-se cridada pel seu nom, ho deixa entendre. Tota la vida del cristià hauria de transparentar aquest amor que abraça el seu interior i l'obre a comunicar-lo als germans.

No tinguem por de perdre temps estant amb el Senyor que la contemplació de Déu en lloc de separar-nos dels germans ens ensenya d'estimar-los a la manera de Déu, a l'estil de Jesús. Perquè justament veiem que la divinitat de Jesús no consisteix a retirar-se del món sinó a consentir ser plenament en el món, acceptant sofrir-lo, sortint d'un mateix, compartint el dolor, angories i sofriments dels altres. La imatge de l'home Jesús crucificat com a revelació humana de la transcendència de Déu expressa el seu amor per al món, el seu "ser per a l'home" (Bonhoeffer). El nostre estar amb Jesús, la nostra participació en l'ésser de Crist,

la nostra relació amb Déu, es concretarà en una vida "per-als-altrares" (Bonhoeffer), perquè l'existència de Jesús va ser una existència totalment orientada i viscuda de cara als altres i al gran Altre.

"Camina per l'home i arribaràs a Déu" diu St. Agustí. Si l'amor de Déu demana ser contemplat i adorat a causa d'ell mateix en el silenci, la lloança i l'acció de gràcies tant més urgeix de ser viscut en el germà i més si aquest és pobre, malalt, si passa fam o és torturat.

El rostre de Jesucrist ha de resplendir en la vida dels cristians. Només serà poderós el missatge que reproduïxi no tant les paraules de Jesús sinó la mateixa persona de Jesús. La missió del deixeble enviat serà de representar Jesús enmig dels germans, esdevenint la seva imatge per una configuració progressiva amb el Mestre, seguint el seu mateix esquema de vida, sostingut i animat pel mateix Esperit.

"Cridà els dotze i els envià de dos en dos". Tot i que som cridats cadascun pel propi nom aquesta crida personal no és individual, som cridats en grup, convocats en Església per anunciar junts la mort, la resurrecció i el retorn del Senyor en qui creiem i esperem. Som enviats a fer deixebles, a fer comunitat cristiana, a viure la memòria col·lectiva de la fe i l'esperança certa de la glòria, perquè el món cregui en "Aquei que el Pare ha enviat", conegui a quina esperança és cridat "l'heretat que Déu ens té reservada, quan ens rescatarà plenament com a possessió seva personal". Som enviats a fer present en l'ambient "allò que hem vist i sentit": el Fill de l'home transfigurat (cf Mc 9,9), el cel nou i la terra nova (Ap 21,1), el Regnat de Déu, aquesta realitat transcendent que va obrint-se pas molt a poc a poc en el cor de la història dels homes i que ara els cristians vivim ja en l'esperança, perquè igual que la fe, l'esperança neix de la crida de Déu (Ef 1,18; 4,4), de sentir la bona nova de l'evangeli (Col 1,23), de fer l'experiència interior de l'amor de Déu, donada per l'Esperit (Rom 5,4-5).

Som enviats al món a retornar-li l'esperança, a compartir la joià de la fe, per un amor gratuït, per un nou estil de vida segons el voler de Déu. La tasca no és fàcil ho sabem, ens ho ha dit Jesús: "si a mi m'han perseguit també us perseguiran a vosaltres" i també ens ho diuen aquestes paraules del Bisbe màrtir, Oscar Romero: "mentre l'Església prediqui una salvació eterna i sense comprometre's en els problemes reals del nostre món, l'Església és respectada i alabada i fins i tot se li concedeixen privilegis. Però si l'Església és fidel a la seva missió de denunciar el pecat que porta molts a la misèria, i si anuncia l'esperança d'un món més just i humà, llavors se la persegueix i calumnia, titllant-la de subversiva i comunista".

Els camins de l'esperança són plens de dificultats i de proves però avancen decidits en la certesa que Crist és el Vivent al cor del món i ens precedeix per l'acció de l'Esperit. Ell mateix ens ho va dir, recordeu aquells diumenges de Pasqua: "Jo seré amb vosaltres fins a la fi del temps". Aquesta consciència porta a la joià perquè ens dona la confiança que en la profunditat de cada home està germinant ara ja el Regnat de Déu, només ens cal creure-hi i convertir-nos-hi.

"TENIM POSADA EN CRIST LA NOSTRA ESPERANÇA"

En aquest himne d'acció de gràcies al Pare per la salvació que ens ha donat en Jesucrist, els cristians ens sentim agraïats, beneïts i estimats pel Pare amb un amor que es manifesta sobretot en rescatar-nos al preu de la sang de Crist i destinar-nos a ser possessió seva. És un cant al misteri de Déu ocult des de l'eternitat i ara manifestat en l'home Jesús. I podem veure doncs, també, un cant al misteri de l'home, lloc del ministeri de Déu, on l'obra de Déu en Jesucrist esdevé realitat.

Adorem-lo amb tota reverència i devoció.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (1:3-14)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fossim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvol·la decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem estat rescatats amb el preu de la seva sang. Les nostres culpes han estat perdonades. La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvol·la que havia pres en ell mateix, per executar-la quan els temps fossin madurs: ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

"ELS VA CRIDAR I ELS VA ENVIAR"

Jesús va cridar els dotze deixebles com a grup de representants dels pobles de les dotze tribus, figura de tota la humanitat i els va fer participar de la missió rebuda del Pare. Aquesta missió suposa un cert coneixement del Mestre i un temps de convivència al seu costat, perquè l'enviat no parla per si mateix i en el seu propi nom sinó que així com Jesús comunicava als deixebles el que el Pare li deia, els seus enviats passaran als germans el que han sentit i vist estant amb Jesús, "allò que hem vist i sentit, que hem contemplat, referent al Verb de la vida, us ho anunciem" (1Jo 1 i ss.)
I sobretot passaran l'estil de vida de Jesús.

Evangeli segons sant Marc (6:7-13)

En aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els recomanà que, fora del bastó, no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, ni calçats, ni sandàlies per calçar. I els deia: "A la primera casa on us allotjareu, quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc. Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar, a l'hora de sortir-ne, espolseu-vos la terra de sota els peus, com una acusació contra ells". Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.

CALENDARI

Diumenge, 14 de juliol. XV del temps ordinari. Sant Camil de Lelis, confessor i santa Adela, vídua. El sol surt a les 4,29 i es pon a les 7,24 (hora solar).

Dilluns, 15 de juliol. Sant Bonaventura, bisbe i doctor i sant Pompili M.ª Pirrotti, escolapi.

Festa major a Torredembarra.

Dimarts, 16 de juliol. Mare de Déu del Carme. Santa M.ª Magdalena Postel, fundadora.

Festa major a Albinyana, Alió, Calafell, Caldes d'Estac, Carme Llançà i Navata.

Dimecres, 17 de juliol. Sant Aleix, confessor; santa Marcel·lina, verge i santa Generosa, màrtir.

Festa major a Celrà i Fontetes.

Dijous, 18 de juliol. Sant Frederic, bisbe màrtir. Santa Marina, verge màrtir i santa Simfosa i els seus set fills, màrtirs.

Festa major a Pratdip.

Divendres, 19 de juliol. Santes Justa i Rufina, verges màrtirs. Santa Macrina, verge i sant Pere de Cadireta, dominic.

Dissabte, 20 de juliol. Sant Elies, profeta. Santa Margarida, verge màrtir i sant Cassià, màrtir.

Festa major a Palafrugell, Rupià, Santa Margarida de Montbui i Santa Margarida i els Monjos.

☆☆☆

La formiga

Formiga, la formiga
que corres pel sembrat,
i esperes de l'espiga
que salti un gra de blat.

Amb fe cada any renova
a l'home aquest consell:
—Qui fa el treball de jove
descansa quan es vell.

Bori i Fintestà

L'ESGLÉSIA CELEBRA

14 de juliol. Diumenge, XV de durant l'any. Lectures: Primera, Am 7,12-15, S 84, segona Ef 1,3-14, tercera Mc 6,7-13.

15 de juliol. Dilluns de la setmana XV de durant l'any. Lectures: Primera, Ex 1,8-14,22, S 123, segona, Mt 10,34-11,1.

16 de juliol. Dimarts de la setmana XV de durant l'any. Lectures: Primera, Ex 2,1-15a, S 68, segona Mt 11,20-24.

17 de juliol. Dimecres de la setmana XV de durant l'any. Lectures: Primera: Ex 3,1-6,9-12, S 102, segona Mt 11,25-27.

18 de juliol. Dijous de la setmana XV de durant l'any. Lectures: Primera Ex 3,13-20, S 104, segona Mt 11,28-30.

19 de juliol. Divendres de la setmana XV de durant l'any. Lectures: Primera, Ex 11,10-12,14, S 115, segona Mt 12,1-8.

20 de juliol. Dissabte de la setmana XV de durant l'any. Lectures: Primera, Ex 12,37-42, S 135, segona Mt 12,14-21.

D'ACÍ I D'ALLÀ

El maniàtic

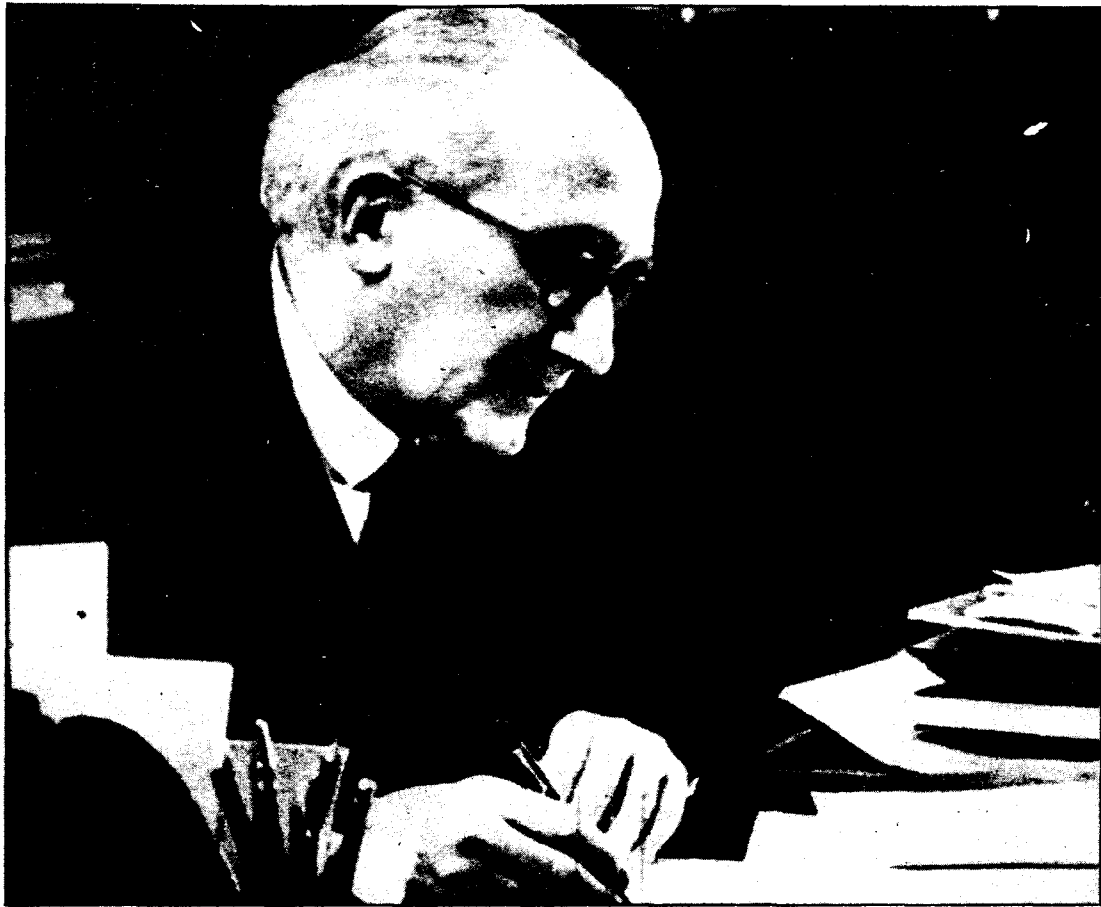
Sovint, sense reflexionar, com homes primitius, al vent que passa i xiula arrevatadament sense poder nosaltres controlar-lo, li atribuïm la passió humana de la ira. O, a l'aigua de la mar, que, suaument, balanceja en ones, hi passem la tonalitat humana de la tranquil·litat. Aquestes transferències poden ésser maniàtiques i són sempre errònies. La natura, mancada d'emocions, fa el que fa i pareu de comptar. Pitjor, amb tot, que el maniàtic —puc ser jo— vegi segones intencions en el frunciment de l'entrecella de la persona que, tal vegada, allò que té és mal de cap i necessita una aspirina...

Pere Campàs Bonay
Monestir de l'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

El carisma de la mansuetud intel·lectual

Romano Guardini

El 17 de febrer d'enguany s'ha complert el centenari del naixement de Romano Guardini, un dels intel·lectuals catòlics de més envergadura i influència en el pensament de l'Església postconciliar. Un dels motors indirectes del Vaticà II. Publiquem un article de Bernardino M. Hernando que reflecteix la personalitat i l'obra de l'il·lustre pensador.

El 1965, Romano Guardini esmerçava les seves últimes energies de vida i obra. Acabava de sortir d'una grau intervenció quirúrgica. Tenia vuitanta anys. Treballava en una nova obra: una mena de paral·lel dogmàtic de la seva obra "El Senyor". Es trobava cansat, convalescent, tenia aquest "aspecte dolçament fascinat dels convalescents", que deia Duhamel. Doblement fascinat, perquè Guardini conservava, fins a la seva mort, un nimbe de pau intel·lectual que resultava molt atractiu per una joventut matxucada i dolorosament escèptica. Guardini va morir el 1968, tot just acabat el Vaticà II, havent recollit molts fruits intel·lectuals que la història, tan injusta, a vegades, implacable, s'ha encarregat de devorar. Què resta avui de Guardini? Quina és la seva empremta, la fondària del solc que deixa en el mar de la història?

D'antuvi i fent-ne un resum provisional, podem dir alguna cosa solament aplicable a un grapat d'elegits: la història del pensament catòlic d'aquest segle hauria estat diferent, probablement menys profunda i interessant sense la presència de Guardini. Ja és molt.

Dir-se Romano Guardini i ser alemany d'estructura mental d'idioma i pensament és, pel cap baix, una curiosa variable intel·

lectual. Ja s'ha parlat exhaustivament del caràcter mestís de la ment guardiniana: probablement el mestissatge més profitós que hi pugui haver: la claredat mediterrània juntament amb el rigor alemany. Això és el que va fer de Guardini un espécimen original, seguit apassionadament per la joventut de les dues postguerras mundials. El 1918, als vuit anys d'haver estat ordenat sacerdot i als trenta tres d'edat, publica el seu primer llibre "L'esperit de la litúrgia" que va suposar una revolució en la concepció vital del catolicisme. El 1933 era traduït al castellà. El 1933, quan Guardini ja havia publicat uns altres tres llibres en alemany, l'obra fou traduïda a l'espanyol pel pare Félix García, el qual, certament, va escriure un llarguíssim próleg un xic enfarfat, cal dir-ho tot. La immediatesa de la guerra civil va fer que la influència de Guardini entre nosaltres es retardés un xic. La considerada per molts, com a una obra cimera de Guardini, "El Senyor", publicada en alemany el 1937, es va traduir a l'espanyol el 1954. Amb un cert retard, doncs, l'obra guardiniana va anar apareixent a Espanya i la seva influència va anar obrint-se camí, cosa que cal recordar-ho amb gratitud.

Guardini no és un teòleg sistemàtic, creador d'un cos de doctrina o autor de manuals. És un pensador cristià hereu d'un món cultural que transmet amb rigor i que té el seu màxim interès a coordinar fe i cultura, aquest anhel de tanta actualitat i de tan desafortunades conseqüències intel·lectuals entre aquells que continuen obcecats per l'afany de regar-ho tot amb aigua benlita. Guardini entra al problema sense esquizofrènia. És un home de cultura i de fe. No li calen avinences per tal de crear una coherència entre aquestes. Ho porta a dins. Transpira cultura i fe de la forma més natural. I això es nota, per exemple, en el seu estil d'escriptor, lúcida, elegant, profund. Allò que el seu contempo-

rani, i per tantes raons "ment af", l'italià Gemelli, digué d'ell: "té el carisma de la mansuetud intel·lectual". No està en contra de res —aquesta funesta mania de tants pseudopensadors catòlics— no es defensa, no ataca; simplement pensa, viu i conta allò que pensa i viu. Com a sacerdot exerceix la difícil funció de pontífex (fabricant de ponts) entre fe i cultura sense detriment per cap de les dues, sense falses ambivalències. El seu pensament filosòfic-teològic, no produeix la fascinació d'un Teilhard, però produeix l'efecte de la pluja suau que va calent, assaonant les arrels.

Guardini fou un enamorat del seu temps, de la història que li va tocar viure. Però un enamorat lúcida que no es va deixar enganyar. Lluità intel·lectualment contra el nazisme i no pas des de lluny, com injustament creia el nostre Eugeni D'Ors. El nazisme hitlerà el va desposseir d'ensenyances i càrrecs i Guardini explicà amb senzillesa i profunditat la seva visió meridiana del món, tan allunyada de la bogeria nazi com de l'ingenuisme batallador d'un antinazisme de rosari de l'aurora.

Guardini fou un enamorat de l'edat moderna que va escriure un llibre titulat "El crepuscle de l'edat moderna", a base de claus molt diferents de les que emprava Spengler en la seva "Decadència d'occident" (1916). Guardini no és romàntic, és un esperançat. No és un il·lús ni un il·luminat, és un espectador compromès amb el seu temps a través d'una fe religiosa que ell sap presentar amb l'elegància suprema del meridional recriat a Magúncia.

El romanticisme litúrgic dels monjos europeus de finals del segle XIX es transvasa a Guardini en un elegant i pragmàtic pastoralisme que havia de seduir, i així ho féu, la més seriosa joventut catòlica de la primera meitat del segle XX.

Bernardino M. Herrando

LA BÍBLIA A L'ABAST

Canteu himnes

Sant Pau exhorta els cristians a animar-se mútuament (Ef 5:19s), tot donant gràcies a Déu, cantant salms, himnes i càntics espirituals. Es una recomanació que hauríem de tenir ben present, nosaltres que tanta dificultat trobem a participar en els cants de les nostres celebracions. I també caldria que els qui redacten les lletres o musiquen textos per al culte tinguessin molt avinent la dimensió i la funció catequètiques que aquests textos musicats tenen i exerceixen en les reunions celebratives. El mateix Apòstol ens dóna exemple, com és ara en el text que avui ens serveix de lectura, com es pot fer una bona catequesi partint d'un himne litúrgic. Aquest himne cristològic-ecclesial, que avui llegim sencer, ens és proposat com a lectura en diferents ocasions. Vegeu, si us plau, el comentari que dels primers versets —3 a 6— vam fer-ne a CATALUNYA CRISTIANA, n. 171.

El projecte salvador del Pare

La salvació de tota la humanitat és obra exclusiva de Déu, el Pare, que ens l'ha feta present —ens l'ha donada— per Jesucrist, quan en la plenitud dels temps ens ha fet conèixer el misteri del seu projecte decidit de tota l'eternitat dalt al cel

L'Església, projecte de Déu

(Ef 1:3-14)

(v. 3). El primer pas envers la realització d'aquesta salvació de la humanitat és l'e-lecció. **Ens elegí en ell abans de crear el món.** Així la creació és ja el primer acte salvador, realitzador de la humanitat, després que el Pare ens hagués elegit. Tota la creació per voluntat de Déu, des del principi, és al servei de la humanitat. És la gran plataforma en la qual la humanitat pot realitzar-se plenament: **perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls** (v. 4). Alerta, doncs, a degradar el medi de santificació que Déu ha posat al servei dels homes. El segon pas és la filiació adoptiva. **Per amor ens destinà ser fills seus per Jesucrist** (vv. 5-6). El tercer pas és la redempció. **En ell —el Crist— hem estat rescatats amb el preu de la seva sang** (vv. 7). El poble d'Israel havia estat "rescatat" per Jahveh del poder dels seus opressors, i posat a part, escollit, per a

ser el poble peculiar de Déu. En Jesucrist és tota la humanitat que ha estat rescatada de l'opressió de la mort com a fet sense sortida natural. L'aquest "rescat" ha estat fet al preu de la sang de Jesús, fet històric que desemboca en la resurrecció i dóna sentit i pas lliure a la humanitat realitzada en Crist. El proper pas serà el de la iniciació en el misteri de salvació. **Ens ha fet conèixer el secret** —el "misteri"— **de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix...** (vv. 8-10). El darrer pas és la vocació universal, de tota la humanitat, a la fe (vv. 11-14). Tot el món és ara cridat a esdevenir poble de Déu. Les fronteres geogràfiques, ideològiques i polítiques han estat superades. La nova "geografia" de la salvació és la humanitat de Jesucrist, unida tan estretament al Fill, que esdevé el lloc de trobada únic i definitiu de la humanitat amb Déu.

Marcats amb l'Esperit Sant

Els cristians són els qui han respost, acollint-la, a aquesta salvació de Déu. Elegits pel Pare, rescatats pel Fill, l'Esperit ens dóna el do de la fe. **Hem escoltat l'anunci de la veritat, la Bona Nova de la nostra salvació i, després d'escoltar-la i de creure-hi, també nosaltres —que no som jueus—, en el Crist, hem estat marcats amb l'Esperit Sant promès.** Aquesta "marca" és el caràcter baptismal imprès en la nostra vida pel sagrament de l'aigua i la paraula. Ara som de Crist. Una mateixa cosa amb ell. I enmig del món, signe de la seva presència salvadora. Un signe viu, actiu i activador. Som el poble de Déu en marxa. Que ja ha començat de ser aplegat i que fa via cap a la presa de possessió definitiva de l'heretat que Déu ens té reservada. Som l'Església, signe i realitat del Regne, que no hem instituït nosaltres, ni es manté gràcies a nosaltres, sinó que és el gran projecte de Déu, preparat de tota l'eternitat i que realitzat inicialment en la història del món, porta la humanitat a la comunió eterna amb ell. Per executar aquest projecte, el Pare ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra (v. 10)... fins que tot el món sigui lloança de la seva grandesa quan ens rescata plenament com a possessió seva personal, a la fi dels temps.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antonino Zichichi

"Dels quatre elements als quarks"

24 - D'on surt l'energia dels elements radioactius?

La mecànica quàntica donà a Bohr la solució de com els electrons podien mantenir-se girant al voltant del seu nucli sense caure-hi ni consumir energia, però en l'àtom hi havia encara un problema més gros per resoldre: si el nucli consta de moltes càrregues positives unides en un espai petitíssim, què ho fa que no es rebutgin i no esclati el nucli? Per força hi ha d'haver una energia d'"empaquetament". En què consistirà? Potser donarà llum el fet que hi hagi nuclis que es descomponen espontàniament: radi, tori, urani... tot desprenent energia. D'on surt aquesta energia? Sabem que l'energia com a tal no es crea, es transforma! Els esposos Curie ja es feren aquesta pregunta l'any 1903 i en buscaren la resposta.

Les medicions de Pierre Curie

L'energia dissipada per les radiacions de l'urani o del radi sembla que ve de l'interior de l'àtom, però també podria ésser que en captés de les circumstàncies ambientals. Hem d'aclarir això primer de tot. Elevem la temperatura fins a fondre la substància radioactiva, combinem-la químicament amb altres, posem-la a molts graus de temperatura sota zero, rodegem-la de camps magnètics o elèctrics ben intensos... Resultat? sempre emet la mateixa

quantitat de radiació, impertèrrita, com si sentís ploure. No hi influeixen, doncs, gens les condicions externes.

Però emet molta energia. D'on la treu? Mesurem-la primer. Per a fer-ho podem començar medint la que es transforma en calor. Som-hi. I Pierre Curie posa dos tubets un amb clorur de bari i l'altre amb clorur de radi amb termòmetres a dins. A simple vista sembla que hi hagi el mateix, però el de clorur de radi marca 3°C més sempre. Mirem quantes calories cal anar donant al tub de clorur de bari per a mantenir-lo a la mateixa temperatura que l'altre i sabrem quant de calor emet el radi. Resultat: un gram de radi dóna més de 100 calories-gram per hora. O sia que en un any gairebé 1.000 kilocalories. Però al cap d'un any de tenir el radi al laboratori no s'hi nota cap diferència, ni de pes tan sols. Què és, doncs, el que ha gastat? Pierre Curie en fa un comunicat per a l'Acadèmia de Ciències.

Caldrà fer medicions més precises si volem resoldre l'enigma. El poloni veiem que va minvant la seva radiació fins a la meitat, en quatre mesos i mig. El tori X, segons ha dit Rutherford, encara ho fa més espectacular: en tres dies i mig, bo i convertint-se en emanació gasosa. En l'urani, radi i tori ha de passar una cosa semblant, però més lenta. I si en trobem al nostre món vol dir que encara

no han acabat d'irradiar d'ençà que són a la terra, i aquesta, segons els geòlegs fa milions d'anys que existeix! (Precisament, gràcies a l'urani ara sabem que en fa 4.600) Per consegüent hauran de desintegrar-se molt, molt, lentament. Com mesurar-ho?

El període de semidesintegració

És Rutherford, a Montreal, qui emprèn una nova medicion: com que el radi es va transformant en emanació gasosa que també irradia, separem en la producció del calor el que es deu al radi del que es deu a l'emanació: resulta que el radi només n'és responsable d'un 20%. Això ja dóna una mica de llum. Mirem ara quantes partícules emet per segon. I fets els càlculs dins de l'aproximació possible, resulta que un gram de radi trigarà de 1.000 a 2.000 anys (avui dia sabem que són 1.620) per perdre la meitat de la seva radiació (cosa que no vol pas dir perdre la meitat del seu pes, perquè, com ara sabem, més del 90% hi quedarà en forma de plom). Ara bé, això vol dir que un gram de radi fins a desintegrar-se tot (o sigui fins a fer-se plom, que és com les cendres d'aquest consum radioactiu) haurà emès al llarg de la seva vida uns tres milions de kilocalories; com ara una tona

de carbó gairebé. I una tona vol dir un milió de grams; una energia que és quasi un milió de vegades més gran que la de la combustió del carbó no és admirable?

Ni Pierre Curie ni Rutherford s'expliquen la procedència d'una energia tan fabulosa. Encara hauran d'esperar uns anys per poder aclarir una mica la cosa. Una mica, no del tot. Cal reconèixer que segueix essent ara una meravella de la naturalesa.

Mentrestant noves medicions van donant la raó a Rutherford: tots els elements radioactius tenen un "període de semidesintegració" determinat que és invariable amb les condicions externes. És a dir, qualsevol tros d'urani, de tori, d'actini... sempre triga un temps fix per a reduir-se a la meitat. Ara sabem que el de l'urani és 4.500 milions d'anys, gairebé com l'edat de la terra; això vol dir que només ens resta d'urani la meitat del que hi havia quan la terra es va formar; el del tori és de 14.000 milions d'anys, i el de l'actini-U (que és un isòtop de l'urani) 710 milions. Aquests tres elements són caps de sèrie de les "famílies radioactives". A mida que es desintegren formen els altres elements radioactius naturals. El radi, concretament, és de la família de l'urani; si fos cap de sèrie amb només 1.620 anys de període de semidesintegració, ja no en

tindríem a la terra, però com que l'urani ens en forma, per això en trobem, i sempre associat a minerals d'urani, naturalment. Cal dir que encara existeix una altra sèrie radioactiva, però artificial, fabricada al laboratori: la del neptuni, el qual té 2.200.000 anys de període de semidesintegració.

Hem dit que gràcies a l'urani s'ha pogut saber l'edat de la terra. És clar: si analitzem la quantitat d'urani que hi ha a les roques més antigues i la dels productes que en resulten de desintegrar-se fins arribar al plom que és l'últim, sabent-ne el seu període de semidesintegració, un simple càlcul ens dirà quant de temps fa que s'està desintegrant i per consegüent quina edat té la roca. Repetint això en moltes classes de roques i fent també medicions anàlogues amb altres elements radioactius, podem ara assegurar que l'edat de la terra és de 4.600 milions d'anys amb un error inferior a 100 milions. L'urani ha estat el rellotge de precisió que la providència va posar en marxa quan es formà la terra i ara ens ho ha senyalat; cosa ben interessant per a la ciència de la història de la terra. El primer que tingué la idea de fer aquesta medicion de l'edat de la terra fou l'americà Bertram Borden Boltwood (1870-1927) el 1907.

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat
de Teologia de Barcelona

Trobada de la J.O.C. a Vallbona de les Monges

En el monestir cistercenc de Vallbona de les Monges va tenir lloc la trobada de la Federació de la Joventut Obrera Cristiana, J.O.C., de Lleida, durant el penúltim cap de setmana de juny.

El motiu era la trobada de final de curs 84-85. Hi foren presents vint joves, que representaven els seus respectius grups i els càrrecs de la federació, alguns dels quals calia renovar. L'ordre del dia fou atapeït per la qual cosa no va quedar massa temps per a l'esbarjo. De tota manera es respirava l'ambient característic d'haver-se acabat el curs d'activitats. Amb aquest curs, la J.O.C. compta amb els cents estrenats "Técnicos especialistas", títol que es dona als que acaben la formació professional, abans de rebre el mesatge industrial.

La trobada a Vallbona de les Monges es va començar amb una revisió completa dels grups, seguint un qüestionari preparat anteriorment. Foren renovats els responsables de la coordinadora, el responsable federal, el d'economia i el d'iniciació. Es comentà sobre la revista, "El truc" i sobre la missió del consiliari. Tot això es duagué a terme en un clima de perfecta amistat, no mancant-hi crítiques constructives i esperançadores.

La tònica general dels grups va ser positiva, llevat dels grups

Membres de la JOC en l'anterior trobada al Tibidabo.

què necessitaven una remodelació, sovint per manca del consiliari-dirigent. Pel que fa a les responsabilitats, cap dels que cessaven no va dir que estava cremat o que la feina li havia desagradat. "Pero cal que no estiguem més de dos anys en el mateix càrrec —deia una noia— perquè els altres pugin saber què s'hi rep, tant de disgustos com d'alegries". La responsable d'economia, una altra noia, va constatar el permanent miracle dels comptes: "surten amb el mínim necessari, però surten". El responsable del grup d'iniciació també va cesar, fent ressaltar que l'excessiva quantitat de reunions impedeix que funcionin bé

les persones que tenen responsabilitats; "val més fer una feina bé —comentava el futur diaca, Manolo— i retallar reunions". Quan es va tocar el tema de manca de consiliaris, el mateix Manolo va indicar que cal promoure el seglar, quan aquest està suficientment preparat i pot donar un testimoni igualment vàlid. En tota la reflexió de la trobada va predominar la voluntat de servei i ajut als altres, sobretot a la classe obrera, objectiu primordial de la J.O.C. L'endemà es va passar a la revisió del "Curs d'Estudis Evangèlics". Va semblar, per a tots, molt aconseguit, si bé mancà temps per a una revisió més a fons.

No va ser així quan es va parlar de la campanya, encetada per la JOC aquest curs, que gairabé no havia tingut incidència en els mateixos militants. Els grups varen tenir prou feina per consolidar-se ells mateixos i consolidar temes molt importants, com la campanya de sensibilització del món de l'escola, el treball, l'atur, etc.

El balanç global dels cursos 84-85, de la J.O.C. a Vallbona de les Monges ha estat positiu, prenent nota dels errors passats. Cal rectificar o millorar, que les dues coses són convenients.

Jordi Ferrando i Canals

"Descans sota

la tenda"

LAUSANA.— Milers de joves participaren, del 27 al 30 de juny proppassat sota tenda a Rolle, en un festival cristià de música contemporània. 14 grups (tots professionals o amateurs veterans), representant set països se succeïren presentant un programa que anava del folk al rock passant pel jazz.

"Descans sota la tenda" —és el nom del festival— va contemplar els artistes invitats cantant i donant testimoni de la seva fe a través de la seva música, d'una manera desacomunada i sovint molt plaent. A més dels concerts a la tarda, els organitzadors preveïeren la celebració durant el dia de trobades, fòrums, projeccions de vídeo i muntatges àudio-visuals, i també una estona de pregària.

Conscient que les reunions tradicionals d'evangelització no ofereixen gaire atractiu als joves, un grup de cristians de Rolle decidí anar al seu encontre per mitjà del llenguatge de la música. Manifestació ecumènica i apolítica, aquest festival de Rolle, que cridà a més de cent col·laboradors, no ha fet gens de proselitisme. Tanmateix, les persones interessades en contactes més personals se'ls ha ofert la possibilitat de continuar l'amistat en el si d'una Església, d'una comunitat o d'un grup de joves després del festival.

Així ho veuen els joves catalans en una enquesta de la Gallup

Els estudis no serveixen per trobar feina

Els joves de Catalunya no creuen que els estudis seixin per trobar feina i es mostren partidaris d'unir estudi i treball. Aquestes són algunes de les conclusions que recull una gran enquesta sobre la joventut de Catalunya que ha realitzat la societat d'estudis comercials i sociològics Gallup, amb seu a Madrid, per encàrrec de la Direcció General de la Joventut de la Generalitat de Catalunya. L'àmbit de l'enquesta són les quatre províncies catalanes i els joves compresos en les edats de 15 a 25 anys. L'estudi es basa en gairebé dues mil entrevistes.

A la Pregunta de quina és la forma idònia per arribar a la situació en què t'agradaria trobar-te als 40 anys", un 48% dels 1.900 joves enquestats a Catalunya, prefereix estudiar i treballar al mateix temps, mentre un 23% escull "estudiar molt", un 26% "posar-se a treballar al més aviat possible" i un 3% no contesta.

La via escollida majoritàriament, estudi i treball, solament ho és, segons l'enquesta, per un 17% i un altre 12% són estudiants que busquen feina.

Solament estudiar

Els joves que van escollir exclusivament estudiar tenen entre 15 i 17 anys, resideixen en els districtes de més alt status de Barcelona, pertanyen a les classes alta i mitjana-mitjana, el seu nivell educatiu és el BUP i es dediquen precisament a estudiar.

Els que, al contrari, escolliren la via del treball, tenen entre 18 i 21 anys, resideixen en els districtes de menor Status de Barcelona, pertanyen a les classes mitjana-baixa i baixa, i els seus estudis no són superiors a EGB.

Finalment, els que prefereixen compaginar estudi i treball tenen entre 22 i 25 anys, viuen en ciutats de mida mitjana i en poblacions rurals, pertanyen a qualsevol classe menys a la baixa, els seus

estudis són COU, Formació Professional o universitaris i la majoria simultàniament estudi i treball.

L'evolució de les opinions amb l'edat revela els canvis que produeixen en ampliar-se l'experiència personal, mentre en un principi els projectes d'estudi semblen factibles, les insuficiències del sistema educatiu desplacen les expectatives cap al treball, per després, a partir dels 22 anys l'estudi torna a recuperar importància.

Situació ocupacional

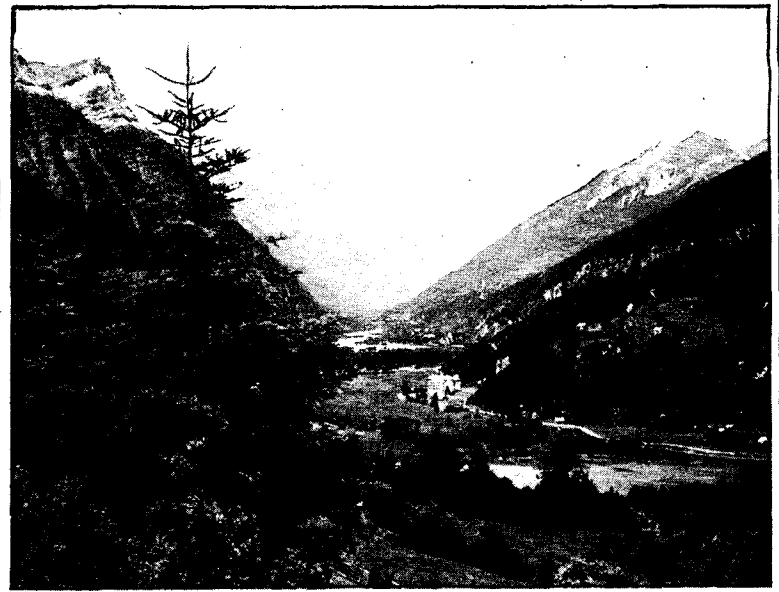
Darrera els desigs dels joves enquestats, apareix la realitat de la seva situació ocupacional. A la pregunta de "quina d'aquestes situacions descriu millor això que estàs fent ara?", els joves escollien entre onze alternatives.

En relació a l'estudi i al 53 per cent dels joves que d'alguna manera estan estudiant, l'enquesta revela que de cada cent joves, 44 simplement estudien, 19 estudien i cerquen treball, 4 estudien perquè no troben feina, 16 estudien i treballen i un 17 per cent treballen i a més estudien alguna cosa.

Pel que fa a l'activitat laboral que fan un 46 per cent dels joves, 63 simplement treballen, 19 treballen i a més estudien i 18 són estudiants que treballen.

La distinció entre estudiants que treballen i treballadors que estudien, indiquen l'estudi sociològic que està matisat pels propis enquestats. Un altre detall important constatat en l'estudi és que el caràcter principal que es dona a una activitat, guarda una relació molt estreta amb l'estatut laboral de cada jove particularment. El treballador que estudia, per exemple, té ocupació fixa i cotitza en la Seguretat Social. L'estudiant que treballa acostuma a tenir ocupacions eventuales.

Per altra banda, l'enquesta revela que el 14 per cent dels joves estan en atur, però cal precisar que l'estudi es va realitzar en alguns casos ara fa tres anys i en alguns altres, quatre anys.

Trobada de Joves de segon i tercer de BUP

Cent-vuit nois i noies de quasi tots els col·legis que l'Escola Pia té a Catalunya s'han aplegat del dia 25 al 29 de juny a la Vall de Pineta (Osca). La direcció de la trobada ha estat encomanada a cinc responsables. L'objectiu d'aquesta experiència ha consistit a aprofundir tant en l'aspecte de convivència com en l'aspecte de reflexió i pregària. Cal dir que els precedents d'aquesta trobada han estat, per una part, un encontre semblant que tingué lloc l'any passat a Salamanca i, per una altra, algunes trobades que

es realitzaren al llarg del curs anterior a ciutats com Terrassa, Igualada i Granollers.

A Pineta cada dia s'ha esmerçat en activitats de diferent tipus;

jocs, diversos temes tractats en petits grups, excursions,... Cada vespre ha tingut lloc una estona de pregària. El dia 28 a la nit se celebrà la revetlla de Sant Pere, Donant a aquesta, a més, un sentit de comiat. El dia 29, al matí, hi hagué una eucaristia que clogué una trobada de la qual tothom n'ha sortit molt content.

Cal dir que, com a resultat d'aquesta experiència, s'ha format un grup amb força ganes de continuar realitzant encontres similars en el futur, encontres que serveixin per estrènyer encara més unes relacions fonamentades en l'amistat sincera i en la fe.

Ferran Mateos i Planas

Espectacles infantils

Programació "Rialles" per aquest juliol

12 divendres. **MALGRAT DE MAR**, centre parroquial 16,30 h., projecció de la pel·lícula txecoslovaca, en color i parlada en català, la **ventafocs**.

19 divendres. **MALGRAT DE MAR**, can campasol 21 h., **cançons i danses per a nenes i nens a càrrec de Toni Giménez**.

21 diumenge. **PALAFRUGELL**, parc infantil de Llafranc 18 h., **espectacle de titelles papers, paperetes i paperines, a càrrec de Titelles Babi**.

23 dimarts. **L'ARMENTERA**, plaça de l'Església 19,30 h., **danses i cançons a càrrec d'Àngel Daban**.

25 dijous. **SALT**, col·legi la Farga 17 h., **espectacle de pallasos històries de res a càrrec de la Companyia Ínfima la puça i festival de foc a càrrec de fakir Kirman**.

26 divendres. **MALGRAT DE MAR**, centre parroquial 16,30 h., projecció de la pel·lícula australiana de dibuixos animats i personatges reals, parlada en català **les aventures de Toby Nelson**.

28 diumenge. **SALT**, Deveses de Salt 16 h., **animació a càrrec del grup Palangana**.

Concurs per a joves

Premi de poesia Salvador Espriu

La Fundació Pere Vergés conscient de la importància que té promoure el coneixement i la divulgació de la poesia com a eina de coneixement de tota la matèria de la saviesa humana i conscient que la comunicació només és possible a través d'un llenguatge comú entès en el seu sentit més bell i profund, ha decidit convocar un premi de poesia per a joves de 17 a 26 anys sota el nom de "Premi de Poesia Salvador Espriu". Hem volgut donar-li el nom del poeta Salvador Espriu a títol d'homenatge i reconeixement de la seva obra.

La figura d'Espriu que s'ha convertit en la d'un model, per l'arrelament en el seu poble i per la noblesa del seu treball, encaixa perfectament amb la nostra idea d'universalització. El fet que Espriu hagi estat proposat en més d'una ocasió per Nobel, n'és un indicatiu, de la seva fama mundial.

El jurat, que ja es concretarà, serà format per poetes, no només de casa. Entenem que, el premi, si cal, s'ha de declarar desert.

Creiem que, més que la dotació, és important l'edició i la divulgació de l'obra guanyadora.

BASES

1. Poden optar al premi de poesia tots

els joves compresos entre els 17 i els 26 anys.

2. Els treballs han de ser escrits en Llengua Catalana.

3. Els treballs de poesia hauran de recollir un mínim de 400 versos.

4. El termini de presentació dels treballs finalitzarà el 30 d'octubre de 1985.

5. El veredict del jurat es donarà a conèixer públicament a través dels diversos mitjans de comunicació el dia 15 de desembre de 1985.

6. La dotació del premi serà de 300.000 pessetes.

7. El premi podrà ser declarat desert.

8. El treball premiat serà editat i la Fundació Pere Vergés es reserva els drets de les edicions.

9. La convocatòria del PREMI SALVADOR ESPRIU DE POESIA, serà donada a conèixer a tot l'àmbit dels Països Catalans.

10. La composició del Jurat serà anunciada oportunament.

Barcelona, juny de 1985.

Nota: Els treballs s'han de presentar mecanografiats i amb plica tancada a: Fundació Pere Vergés; C/. Sant Mateu, 13-15. Tel. 371 05 04. Esplugues de Llobregat (Barcelona).

MÚSICA

Important ajuda de la Generalitat a l'Orquestra Ciutat de Barcelona

La integració de la Generalitat en els òrgans directius de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, ja ha estat estipulada entre l'Ajuntament i el govern autònom i la seva formalització està ara únicament pendent que ho aprovi el Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona en la seva propera reunió.

Segons es va acordar en una reunió celebrada a mitjan març entre el director general de Música, Teatre i Cinematografia, Jordi Maluquer, i els senyors Josep Subirós, coordinador dels serveis de cultura de l'Ajuntament, i Joan Arnau, director del servei de Música de l'Ajuntament, la Generalitat aportarà per a la propera temporada un mínim de cinquanta milions de pessetes a l'OCB. En aquesta reunió la Generalitat va exposar també la seva voluntat de realitzar algunes modificacions a l'avantprojecte de reforma d'estatuts proposat per l'Ajuntament el passat mes de setembre, quan es va començar a negociar l'entrada de la Generalitat al Patronat de l'OCB.

Com es recordarà, la voluntat que l'OCB transcendís el seu àmbit nacional i passés a convertir-se en l'orquestra nacional catalana, ha estat expressada en diverses ocasions.

En aquest sentit, el mateix Ajuntament ja havia realitzat a principis de curs un avantprojecte d'estatuts on es contemplava aquesta possibilitat, i això només seria possible en el moment en el qual la Generalitat estigués disposada a augmentar

sensiblement la seva aportació econòmica que, fins avui, es limitava als dotze milions de pessetes que ja abans de les transferències rebia del Ministeri de Cultura.

Ara, amb la citada aportació de cinquanta milions, el pressupost de l'OCB es fixarà en 250 milions de pessetes anuals, sense comptar els sous dels funcionaris-músics que depenen també de l'Ajuntament.

A desgrat de l'entrada de la Generalitat en l'OCB, aquesta formació simfònica no canviarà tanmateix de nom i donat el seu pressupost actual, tampoc no podrà realitzar un ampli treball d'extensió musical per tot Catalunya, encara que s'ha arribat a l'acord que realitzi dos o tres actuacions a l'any a les comarques catalanes.

En aquest sentit la projecció fora de Barcelona de l'OCB, és un dels objectius d'Antoni Ros Marbà des que fa un any va firmar com a director titular. Per als dies 16 i 18 de juliol, concretament, l'Orquestra de la Ciutat té previst desplaçar-se a Montpeller per participar en el festival internacional de música d'aquesta capital. També existeixen projectes perquè el proper any es desplaci a Granada, vagi també a Madrid i, finalment, realitzi un cicle de concerts a Euskadi. Un altre dels projectes del Patronat és estudiar la possibilitat de reduir la temporada a cinc mesos, deixant els tres restants per gires a Catalunya, sortides a l'estranger, participació en festivals i gravacions discogràfiques.

Festival "Joves que canten viure en plenitud"

Recordem que el proper dia 19 de juliol acaba el termini per a la presentació de les cançons, els autors de les quals desitgin participar en el Festival "JOVES QUE CANTEN VIURE EN PLENITUD" que convoca l'ÀMBIT D'INVESTIGACIÓ I DIFUSIÓ MARIA CORRAL. Se celebrarà el dia 21 de setembre en el Palau de Congressos de

Barcelona i serà enregistrat i difós després per TVE.

Les cançons han d'enviar-se a la secretaria de l'Àmbit C./ Lúria, 86-88, 1er. 2ª., 08009 BARCELONA. Per a les consultes pertinents poden dirigir-se als telèfons 258 63 91 i 207 01 54.

COSTUMS I TRADICIONS

D'un bisbe i unes plats-i-olles

El dijous i el divendres d'aquesta setmana, hi trobem un sant i dues santes relacionats amb la nostra terra i més concretament amb Barcelona, si hem de fer cabal a les tradicions que els envolten.

Llegendari o no, el cas del primer d'aquests sants, de nom Frederic, es relaciona amb el rei francès, Lluís el Pietós que, com és sabut estava de punta amb la seva muller Judit i tant a l'un com a l'altra, Frederic, que era bisbe d'Utrech, els hagué de recordar més d'un cop les virtuts cristianes.

El rei, apel·lat pels seus coterranis més moderns el "Calçasses" portava en la seva companyia, el bisbe Frederic quan va reconquerir Barcelona del poder dels sarraïns. El bisbe hauria celebrat una missa en acció de gràcies, a l'església de Sant Just. D'altres versions diuen que fou a la primitiva catedral. Sigui com sigui, el rei havia disposat fer, després de donar gràcies a Déu per la victòria que tant significava per la cristianitat, un gran banquet.

Un dels plats consistia en un gran peix que ningú no s'atrevia a partir. El rei ho demanà al bisbe el qual, amb l'espasa del monarca, car era costum entre els cavallers no usar ganivets, escapçà el peix, recomenat al Pietós que sempre que es trobés amb dificultats, tallés primer el cap i la resta seguiria sola.

Com que en el banquet hi havia partidaris de la reina, que conspirava contra el seu marit, hom entengué la indirecta de Frederic que motivà la ira dels partidaris de Judit. I encara que no és provat, hom diu que temps després i de bell nou

a França fou assassinat per dos sicaris comprats per la reina.

En record de l'estada a Barcelona de sant Frederic els qui duen el seu nom s'organitzaren en una associació car és creença que els protegeix i mai cap d'ells no morí penjat, ni ajusticiat. L'associació refeta després de la maltempada del 36-39, suposo que encara perdura.

Ara parlem de les santes Justa i Rufina que tenien una botiga de plats-i-olles a la plaça del Pedró, en el barri del Raval. Costat per costat hi havia una taverna i un dia, uns beverris irats perquè creien que el taverner aigualia el vi i ho negava, acudiren a les germanes en demanda del seu testimoniatge.

Justa estava venent un tupí i no els pogué atendre, però si ho féu Rufina que passava farina amb el sedàs. Els digué que aboquessin el vi en el sedàs i encara que estranyats aquells homes, ho feren. Amb gran sorpresa s'escorregué un bon doll d'aigua i només restaren al damunt, unes gotes de vi.

No cal dir que el taverner restà irat i avergonyit i feu córrer la brama que les noies eren bruixes. Aquestes hagueren de fugir de Barcelona abans de ser cremades com a tals. També es diu si això passà a Camprodon i que s'escaparen cap a Prats de Molló on moriren màrtirs. Allí es conserven almenys llurs relíquies i es fa la festa major. També les tenen per patrones a Malgrat i, arreu, els plats-i-olles.

Esteve Busquets i Molas

LA SARDANA I LA DANSA

ESBARTS.— L'Esbart "Joventut Nostra", adscrit a l'Agrupació Congrés, de Barcelona, commemora enguany el seu vint-i-cinquè aniversari. Per tal de festejar aquesta important efemèrides ha preparat un seguit d'actes que, fonamentalment, es concentraran els dies 28, 29 i 30 de juny. Del programa preparat cal destacar la trobada d'Esbarts Infantils i Juvenils, que tingué lloc el dia 29, a les sis de la tarda, a la plaça del Congrés Eucarístic; i també el Festival del 25è. aniversari, que se celebrà el mateix dia 29, a les onze de la nit, a l'Església de St. Pius X amb l'actuació del cos de dansa i els antics dansaires de l'Esbart "Joventut Nostra" acompanyats per la cobla Badalona. D'altra banda, el diumenge, 30 de juny, a dos quarts de dotze del matí, hi hagué una interessant Mostra Folklorica a la plaça del Congrés Eucarístic, amb la participació de diferents grups de gegants, castellers, trabucaires, grallers i diables, així com el Drac del Clot. I a les sis de la tarda, a la mateixa plaça, cloenda de les festes amb una Trobada d'Esbarts, amb la participació de 15 grups de dansaires i la cobla Badalona. Cal remarcar que en els actes esmentats hi prengué part un grup de dansaires de la regió holandesa de Frísia, especialment convidat per l'Esbarts Joventut Nostra.

L'Esbart Sant Martí de Barcelona ha iniciat un seguit d'actuacions per França i Anglaterra, a partir del dia 3 de juliol. L'objectiu principal d'aquesta gira és la seva participació en el "Folkmoor'85", festival mundial de folklore que s'ha de celebrar a la ciutat de Newcastle. Al llarg de les seves actuacions per terres europees, l'Esbart Sant Martí serà acompanyat per la cobla juvenil Ciutat de Cornellà. Cal afegir que l'esmentat grup barceloní de dansaires té previstes enguany dues noves sortides fora de Catalunya: una pel mediterrani francès i l'altra a les ciutats suïsses de Lugano i Winterthur.

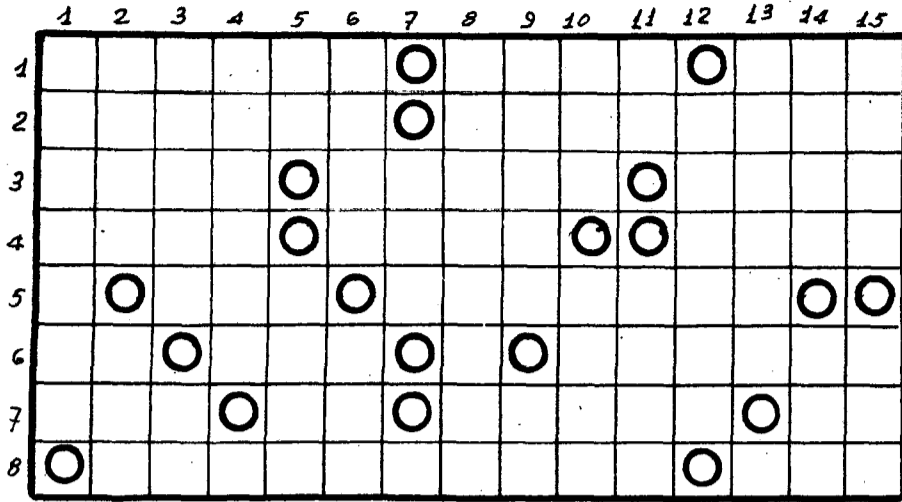
L'Esbarts dansaire Ciutat del Segre, de la Cooperativa Agrícola Pràctica de Lleida ha portat a terme unes actuacions a la vila de Montsó, a la província d'Osca; i ha participat en dues exhibicions de danses tradicionals a Lleida, el dia 29, a les 8 de la tarda, a la plaça de la Paeria i el dia 30, a les sis de la tarda, a les Festes del Secà de Sant Pere de la capital del Segrià.

NOVA ENTITAT.— A la vila ausonenca de Seva s'ha format un nou grup sardanista —els "Amics de la Sardana" de Seva—, la tasca inicial del qual és la realització d'un curs d'ensenyament de la sardana, que va començar el mes de maig, amb classes cada diumenge al matí. També prepara un cicle estiuenc de ballades, que tindrà lloc els dies 7 i 21 de juliol, 4, 15 i 25 d'agost i 11 de setembre; totes aquestes audicions seran a càrrec de la cobla juvenil "Vila de Blanes".

Josep Ventura

ENCREUATS

Per Rosa Collell

HORIZONTALS

1.- Cosa que atreu la mirada. Llorer. Gran extensió d'aigua salada. 2.- Prendre possessió d'un lloc. Persona que obra d'una manera mecànica i involuntària, que segueix una rutina. 3.- Profeta, vident. Timbal usat antigament. (A l'inrevés, fes un petó). 4.- Adorn dibuixat o gravat a les vores d'un paper, un pergami, etc. (A l'inrevés, forma prefixada del mot grec "déka" que significa deu). Tron, cadira reial. 5.- Cinquanta. Reflexió de les ones sonores. Procedir envers algú de tal o tal manera. 6.- (En anglès, neutre). Sigles de Instituto Nacional de Indústria. Preposició. Ardat, colla. 7.- Fenomen atmosfèric. La teva. Idea fixa que mena o incita persistentment a fer alguna cosa. Acabament d'infinitiu. 8.- Recta escriptura dels mots, d'una lletra. Líquid untuós.

VERTICALS

1.- Monument de pedra d'una sola peça. 2.- Fill de Dèdal. Fenomen atmosfèric. 3.- Unitat monetària principal de la URSS. Metall bo. 4.- Que conté opi. Consonant. 5.- (A l'inrevés, queixa). Forma prefixada del mot grec "óntos" que significa ens o ésser. 6.- Buc o rusc d'abelles. (A l'inrevés, dit de l'homosexual que es reconeix com a tal i que reivindica els seus drets.). 7.- Manera abreujada d'actor. Consonant. 8.- Dit de la fulla irregularment i profundament dividida. 9.- Lurdes. (A l'inrevés virtut teològica). 10.- (A l'inrevés, marca d'una llet), natural de la Cària. 11.- Rho. Acció de triar. 12.- Els segles XIII-XV, conjunt patrimonial format pel mas o casa de camp, amb la seva gleba establerts a un sol pagès de remença. 13.- Conjunt d'anotacions fetes al text de la Bíblia (original) pels masorettes per tal d'assegurar-se de la transmissió fidel. Vocal. 14.- Forma prefixada del mot grec "ateles", que significa imperfecta. Contracció. 15.- Entre els jueus, títol donat als doctors de la llei. Indoeuropeu.

Solució

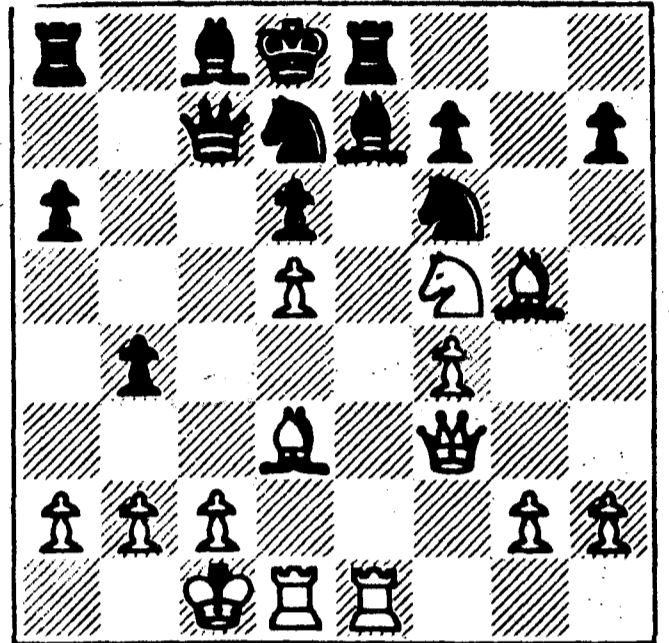
HORIZONTALS
 1.- Miroia. Llor. Mar. 2.- Ocupar. Autòmata. 3. Nabí. Nacra. aseB. 4.- Oria. aced. Soil. 5.- L. Eco. Tractar. 6.- Il. INI. A. Ardada. 7.- Tro. Ta. Dèria. Er. 8.- Ortografia. Oll.
VERTICALS
 1. Monòlit. 2.- Icar. Tro. 3.- Rubie. Or. 4.- Oplaci. T. 5.- IA. Onto. 6.- Arna. Iag. 7.- Act. R. 8.- Lacera. da. 9.- Lurda. ef. 10.- OTA. Cart. 11.- Ro. tria. 12.- Masada. 13.- Masada. 14.- Atel. Del. 15.- Rabl. Ari.

ESCACS

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 171

Blanques juguen i guanyen

Aquesta vegada sí que el pim-pam-pum és efectiu.

Solució al Diagrama 170

1 Tt1-f3+ Rd3-e2, 2 Cb1xd2 Re2xd2, 3 f5-f6 Rd2-e2, 4 f6-f7 Re2xf3, 5 Rf8-g7 Ce7-f5+, 6 Rg7-g6 Cf5-h4+, 7 Rg6-g5 i guanyen.

FILATELIA

Por Enric Graupera

L'any 1965, Espanya commemorà el IV Centenari de l'Evangelitització de les Filipines amb una sèria de segells. Valors: 1 pta. i 3 ptes. Tiratge: 5.000.000 de sèries. El 1er., presenta la imatge de Ntra. Sra. de Antipolo; el 2on., la figura del P. Andrés de Urdaneta Cerain.

Andrés de Urdaneta nasqué a Vilafranca de Oria l'any 1498. Després de dedicar-se a la carrera militar, entrà a l'Orde dels Agustins. Professà el 20 de maig del 1553. Bon coneixedor de la navegació realitzà varis viatges a Amèrica. Per encàrrec del rei realitzà una expedició a Nova Guinea. Al tornà es quedà a viure a Madrid, on morí quan tenia 70 anys.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL
 Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col.legiada.
 COSM: Equador, 53, ent. 4t.
 Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
 Pref. Concerta entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure
 Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

PERE ROVIRA
GRANS VINS I BRANDY

2ª EDICIÓ UNIVERSITAT INTERNACIONAL DE LA PAU
 de Sant Cugat del Vallès del 21 al 28 de juliol de 1985

TEMES DELS CURSOS
 Responsabilitats sindicals per la Pau / Responsabilitats militars per la Pau / Educació per la Pau / Drets humans i Dret internacional / Filosofies i ideologies de la Pau / Violència i no violència / Nou ordre econòmic internacional.

SESSIONS INFORMATIVES (obertes)
 La Universitat de la Pau de Namur / l'OTAN / el Mundialisme / la Conferència de Otawa / el Magreb / els infants i la guerra de les galaxies / 40 anys de NNUU / Llei d'objecció de consciència a debat.

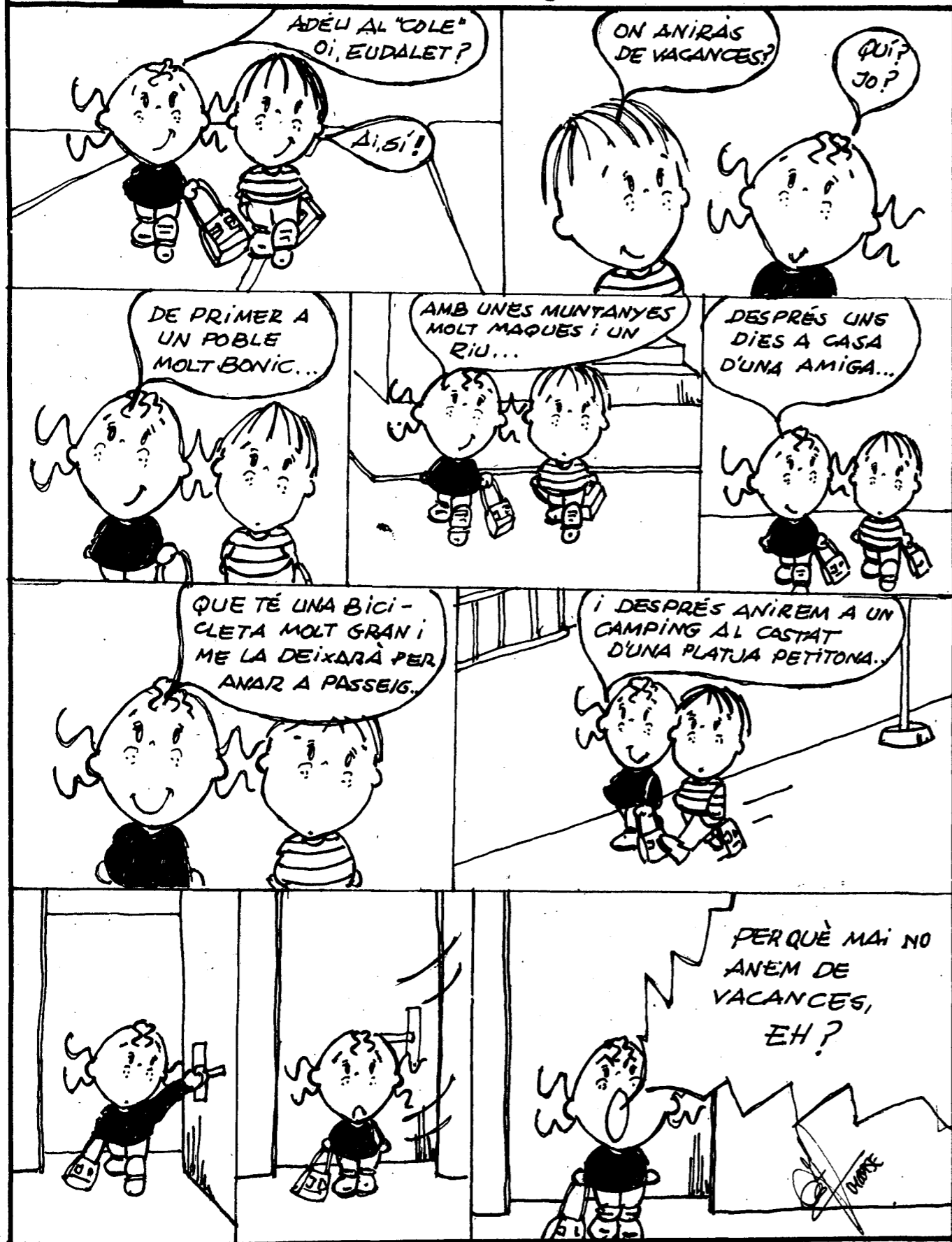
Inscripció als cursos: 8.000 ptes. Material: 2.000 ptes. Allotjament al Centre Borja de Sant Cugat; 13.500 ptes.
 Es lliurarà un diploma acreditatiu de l'assistència als cursos.

Secretariat permanent
 Rambla Can Mora, s/n. Sant Cugat. Tel. 674 69 93
 Ajuntament de Sant Cugat. Tel. 674 09 50

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès

La Belduga

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA" ANY V N.º 261

Històries d'Eixerits

Carta a les eixerides i als eixerits

Estimades amigues i estimats amics: Ja som ben bé en plenes vacances. Espero i desitjo que tots vosaltres, sigueu allà on sigueu, us ho passeu d'allò més bé.

Espero que a molts de vosaltres no us hagi quedat cap assignatura pendent pel setembre; però també estic segur que, a alguns de vosaltres us n'haurà quedat alguna. Tant si és que no com si és que sí, em sembla que tots podem passar unes bones vacances; perquè les vacances tenen molts dies, i els dies moltes hores. Ve't aquí, doncs, que hi ha temps per a tot.

Aprofitem aquest temps per fer-nos més amigues i més amics de les nostres amigues i dels nostres amics, i fer-nos-es de noves i de nous. És tan bonic tenir amics, oi? Juguem força, que jugar és divertit, i tot jugant, jugant, ens coneixem més i ens estimem més, encara que alguna vegada ens discutim per alguna ximpleria.

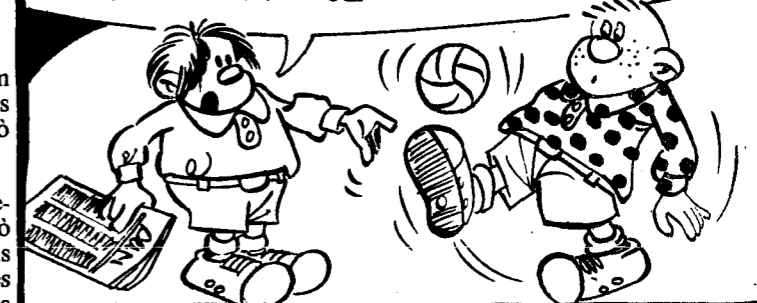
Si tot l'any fossin vacances potser ens en cansariem; a més, això no pot ser perquè els grans han de treballar i nosaltres hem d'estudiar. Però les vacances són fantàstiques: la platja, la muntanya, jugar, dormir fins que acabes la son etc.

Avui mateix, nois i noies farem una excursió en "bici", anirem a berenar a una font, etc. Espero que també vosaltres m'escriureu què feu. No tingueu tanta mandra.

Bé, saludeu els vostres pares i germans de part meva. També vull dir-vos: No oblidem que som nois i noies cristians, i donem-li gràcies a Déu pel seu amor i pels seus dons. Gràcies per aquestes vacances, Senyor, amic nostre!

L'Eixerit

A CIUTAT NO ES POT JUGAR A FUTBOL PERQUÈ ÉS MOLT FÀCIL PRENDRE MAL.

ARA JA NO. L'AJUNTAMENT CONSTRUIRÀ UNA PLAÇA AL BARRI ON ELS COTXES NO HI PODRAN ENTRAR.

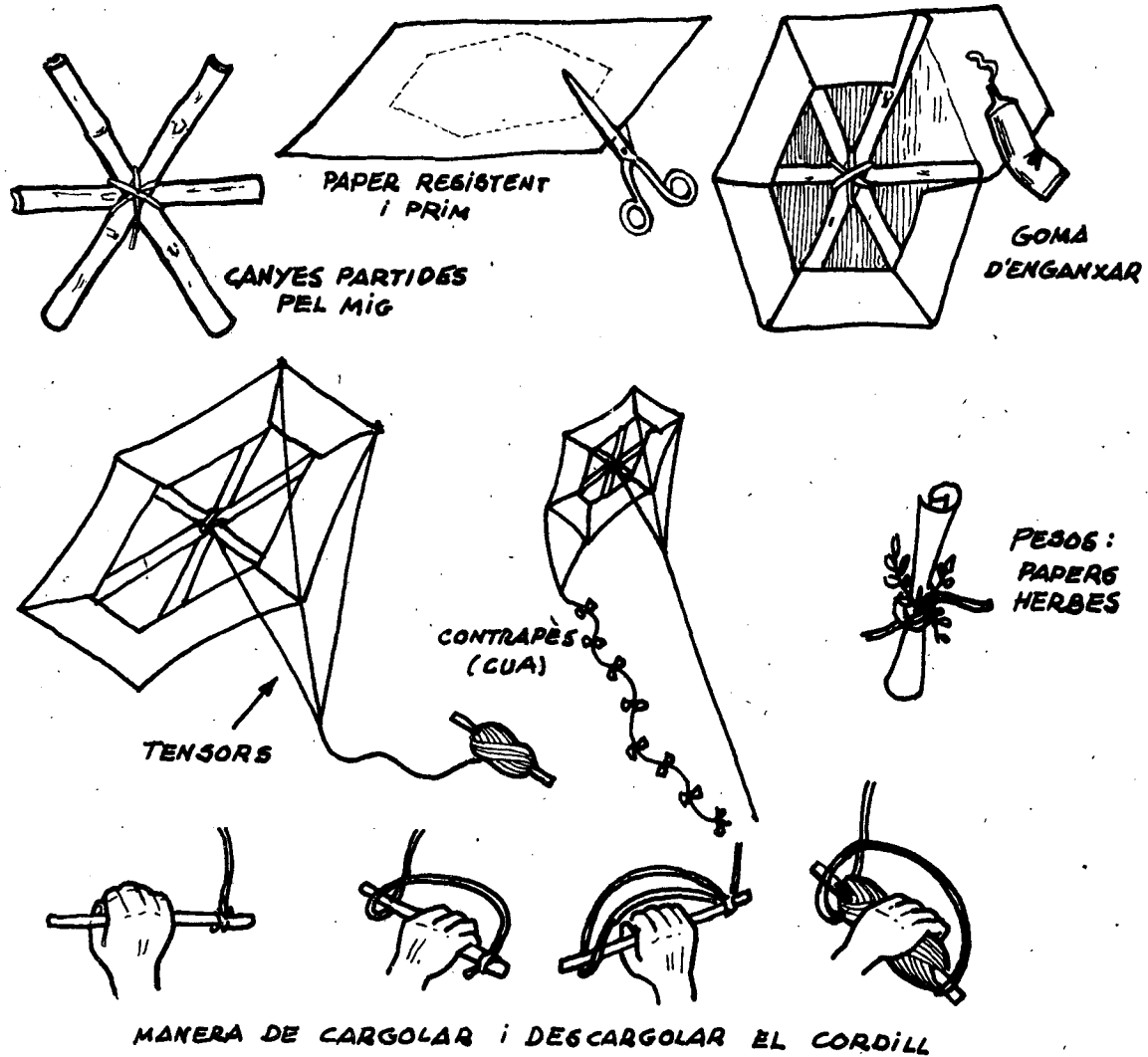

NO HI FA RES. LA PLAÇA SERÀ DE LES ANOMENADES "DURES", ÉS A DIR, DE TERRA ASFALTAT I SI JUGANT ENSOPEGUES I CAUS...

... ET PELARÀS ELS GENOLLS.

COM ES FA UN ESTEL,

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli de Sant Marc, capítol 6, versets del 7 al 13 (Mc 6:7-13).
 Reflexionem: 1. El mot "apòstol", d'origen grec, vol dir "enviat". Jesús vol fer més gran el cercle de persones, viles i pobles, que escoltin el seu missatge evangèlic. La seva vinguda al món, com a Fill de Déu fet home, inaugura el Regne de Déu, i és urgent que tothom es decideixi a acollir-lo.
 2. Crida els dotze i els envia de dos en dos, perquè expliquin a tothom tot el que ell diu i fa. Els demana que es presentin com a persones desinteressades que no busquen altra cosa que donar a conèixer aquest moment tan important de la Història. Cal que tothom en faci cas, perquè Jesús proclama la salvació de tots.
 3. Jesús els dona poder de fer signes extraordinaris, perquè fins i tot pels ulls els entri a la gent la importància del que els Apòstols anuncien.

El mossèn

Per Rosa Collet

ENCREUATS

HORIZONTALS

1.- Oposat. 2.- Casa on hom viu. Natural d'una nació europea. 3.- Oficina per als assumptes de l'alcalde. 4.- Un fruit que és format per grans. En quin lloc? 5.- (A l'inrevés, pecat capital.). Dit de paraula. 6.- Símbol q. del sodi. Nom de lletra. Vocal. 7.- Vocal. Que dura per sempre. 8.- Una persona que té molta tensió. Queixa.

VERTICALS

1.- Instrument musical. 2.- Una olla molt plena. Vocal. 3.- Un estat. Preposició. 4.- Tros d'escala fins al replà. Profissió en la qual hom té cura dels malalts. 5.- Consonant. Cinquanta. Una gran extensió d'aigua salada. 6.- Calor gran, intensa. Consonant. 7.- Fet de caure, de destruir-se una construcció. Mot que hom posa en les cartes en lloc de "senyora". 8.- Aire popular canari. Nota musical. Conjunció.

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2					○			
3								
4					○			○
5				○				
6			○			○	○	
7		○						○
8						○		

SOLUCIÓ

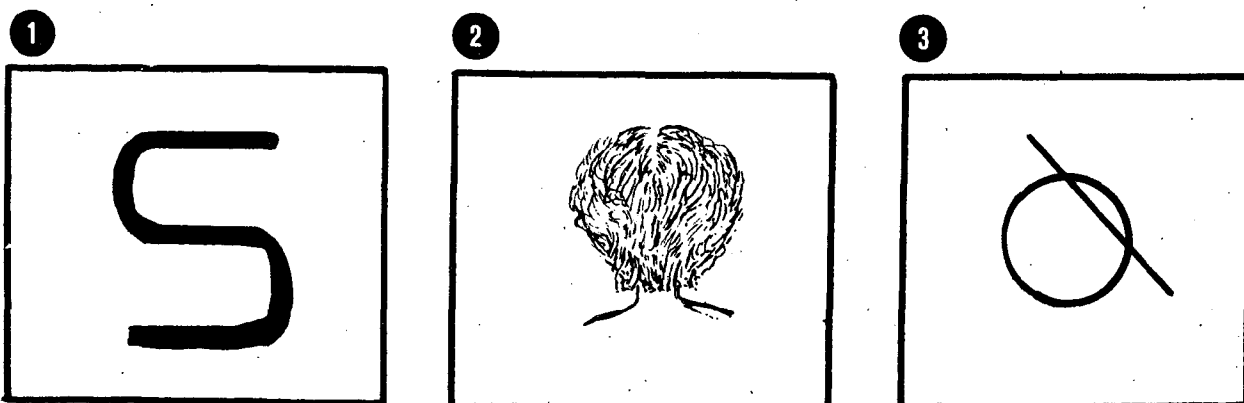
1.- Clarinet. 2.- Ollada. E. 3.- Nació. En. 4.- Tram. ATS. 5.- R. L. Oca. 6.- Ardor. R. 7.- Ruïna. Na. 8.- Ica. La. I.

VERTICALS

1.- Contrari. 2.- Llar. Rus. 3.- Alcaldia. 4.- Raim. On. 5.- Ido. Oral. 6.- Na. Ac. A. 7.- E. Etern. 8.- Tensa. Al.

HORIZONTALS

JEROGLIFICS

Per què ho menges?

Que no us feu amb la Nuri?

Què saps fer tu?

SOLUCIÓ

1. Es sa — essa —
 2. Es una cara girada
 3. Sé cant — secant —

DIUMENGE

16.00 Curt 1. 16.15 La pel·lícula del diumenge: "La rossa del cabells de foc". 18.00 Curt 2. 18.15 Switch: "James Caan". 19.15 Curt 3. 19.30 Marlowe: "El parany". 20.30 Curar-se en salut. 21.00 Telenotícies. 21.30 Dallas: "L'Infern dels Ewing". 22.30 Gol a gol esports. 24.00 Dimensió desconeguda: "Febre". 24.30 Fi d'emissió.

DILLUNS

13.30 TV3, segona vegada: Gol a gol. 14.15 30 minuts. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Final de trajecte". 19.35 Pobles de Catalunya: "Santa Eulàlia de Ronsana". 19.50 Dibuixos animats. Connecta el micro, pica el start (BBC)". Concurr. 21.00 Telenotícies. 21.30 Informatiu cinema. 22.00 Cinema 3 - "El sexe i la noia soltera". 24.00 Dimensió desconeguda: "Mitja hora peu". 24.30 Fi d'emissió.

DIMARTS

13.30 TV3, segona vegada: "Hostes vingueren, que de casa...". Connecta el micro... 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Final de trajecte". 19.35 Pobles de Catalunya: "Vilajuïga". 19.50 Fes Flash. Dibuixos animats. Pobles i llegendes: Tortosa. Concurr. 21.00 Telenotícies. 21.30 Àngel Casas Show. 23.30 Estoc de Pop. 24.00 Dimensió desconeguda: "L'últim vol". 24.30 Fi d'emissió.

DIMECRES

13.30 TV3, segona vegada: Joc de ciència ficció. Curar-se en salut. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Com es fa un president". 19.35 Connecta el micro, pica el start. 19.50 Fes Flash. Dibuixos animats. Musical. Concurr. 21.00 Telenotícies. 21.30 Magnum: "Mai més, mai més". 22.30 Històries imprevisibles: "Pel coll". 23.30 Identitats-Rastres. 24.00 Dimensió desconeguda: "Mirall endins". 24.30 Fi d'emissió.

DIJOUS

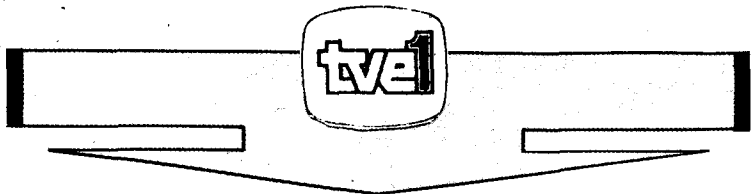
13.30 TV3, segona vegada: Informatiu Cinema. Àngel Casas Show. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "No comencem la revolució sense mi". 19.35 Connecta el micro, pica el start. 19.50 Dibuixos animats. Benji. Concurr. 21.00 Telenotícies. 21.30 Joc de ciència ficció. 22.00 L'orquestra roja: "Atenburger Allee 19". 23.00 A tot esport. 24.00 Dimensió desconeguda: "Els monstres de Mapple St.". 00.30 Fi de emissió.

DIVENDRES

13.30 TV3, segona vegada: A tot esport. Connecta el micro, pica el start. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "La indignació". 19.35 Pobles de Catalunya: "Tona". 19.50 Fes Flash. Pobles i llegendes: Riells. Dibuixos animats. Concurr. 21.00 Telenotícies. 21.30 30 minuts. 22.00 Galeria oberta. 23.30 Cinema de mitjanit: "Privilege". 01.15 Fi de emissió.

DISSABTE

16.00 Avanç informatiu. 16.05 Veles al vent: "De Cadaqués a Port-Bou". 16.30 Dibuixos animats. 17.00 El viatger: "Carn i ungla". 18.00 Dibuixos animats. 18.15 La dona bionica. "Mateu l'Oscar" (3). 19.00 Els tresors de les Cinemateques: "El testament d'Albert Kahn". 20.00 Retalls i embolics: "Un mal moment". 20.30 El naturalista. 21.00 Telenotícies. 21.30 Concurr: Tres i l'astròleg. 23.00 Pel·lícula

DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL
7.45 "Encierros 85". 8.50 Programa especial. 10.25 Concert. 11.00 El dia del senyor - Santa missa. 12.00 Poble de Déu. 12.30 Estudi Estadi. 14.00 Especial Informatiu. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Heathcliff i Marmaduke. 16.00 Fama: "El equipo de Danny". 17.00 El Món. 17.30 De 7 en 7. 18.00 Grand Prix. Així és la Fórmula 1. 18.30 MASH. 18.55 Val més prevenir. 19.30 Punt de trobada. 20.30 Curses de cavalls. 21.00 Telediari. 21.35 Mike Hammer: "Victima mortal". 22.30 De la mà de... 23.30 Estudi Estadi. 23.30 Especial toros: Va passa a Pamplona. 00.30 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT ESTATAL
15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El gran heroi americà: "Tren mortal". 16.30 Pista lliure. 17.20 Hola, nois! 17.30 Hola, nois! 18.00 Barri Sésamo. 18.30 D'aquí cap allà. 19.00 Visca la tarda! 20.00 Consum. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari. 21.35 El superagent 86. 22.05 El Ballet. Ep. 4. 23.05 Capitals culturals d'Europa. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.35 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT ESTATAL
15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El gran heroi americà: "Color Lila, Mr. Maxwell". 16.30 Tocata. 17.20 Hola, nois! 17.30 Els electrofollets. 18.00 Barri Sésamo. 18.30 Les nostres illes. 19.00 Visca la tarda! 20.00 Al mil per mil. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 L'home i la Terra. 22.05 La joia de la corona. 23.00 Seqüències. 00.15 Telediari. 00.35 Telesport. 00.50 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT ESTATAL
15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El gran heroi americà: "Locura oriental". 16.30 Objectiu-92. 17.50 Informatiu juvenil. 17.55 Hola, nois! 18.00 Barri Sésamo. 19.00 Visca la tarda! 20.00 Dintre d'un ordre. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Sessió de nit: "Camas blandas, batallas duras". 23.30 Els comptes clars. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.35 Testimoni. 00.40 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT ESTATAL
15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El gran heroi americà: "Otro con tres pistas". 16.30 Quiosc. 17.20 Informatiu juvenil. 17.25 Hola, nois! 17.30 Els amics de la vall verda. 18.05 Barri Sésamo. 18.30 Toros. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 El cos humà. 22.05 Si ho sé no vinc. 23.00 En portada. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.35 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL
15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Sessió de tarda: "Doña Bárbara". 17.55 Hola, nois! 18.00 Barri Sésamo. 18.30 Nosaltres. 19.00 Visca la tarda! 20.00 Al galop. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 3ª ed. 21.35 Entre amics. 23.00 Les aventures de l'ardid soldat Schweik. Ep. 8. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.15 Telesport. 00.25 Comiat. 00.27 Carta d'ajust. 00.29 Obertura i presentació. 00.30 Programació especial: Cine de mitjanit: "Perros de paja". 02.30 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL
13.20 Loteria Nacional. 13.30 Gent jove. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Lucky Luke. 16.05 Primera sessió: "La vaca y el prisionero". 18.00 Els savis. 19.00 L'equip A. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Informe setmanal. 22.40 Dissabte cine: "Los nuevos españoles". 00.20 Comiat.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ
10.30 Santa missa. 11.30 Miramar esportiu. 14.00 Recull informatiu. 15.35 Connexió amb Madrid.
CIRCUIT ESTATAL
15.30 El món en acció. 16.00 A ciència certa. 17.05 Estrenes TV: "Acto de violencia". 18.50 Tao-Tao. 19.15 L'any que vam néixer. 20.30 Dues noies amb àngel. 21.35 Especial Informatiu. 22.35 Llargmetratge: "Etcètera". 00.10 Especial Informatiu. 00.40 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ
16.45 Jacky (El bosc de Tallac). 17.15 Planeta imaginari. 17.45 L'aventura dels catalans. 18.00 Festa amb Rosa M.ª Sarda. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.
CIRCUIT ESTATAL
19.00 Agenda. 19.15 Marxa. 19.30 Niels Olgersson. Ep. 8. 20.05 Cap a l'any 2000. 20.35 Especials. 21.20 Curtmetratge. 21.35 Cicle: Clàssics del cinema francès: "El último millonario". 23.30 Música i músics. 24.00 Últimes preguntes. 00.30 Telediari. 01.00 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ
16.45 Jacky. 17.15 Planeta imaginari. 17.45 L'avia cuina. 17.55 Festa amb Rosa M.ª Sarda. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.
CIRCUIT ESTATAL
19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Niels Olgersson. Cap. 9. 20.00 Atletisme. 21.00 Coratge. Ep. 2. 21.30 Suspirs d'Espanya. 22.00 La duna mòbil. 23.00 Mozart. 00.30 Telediari. 01.00 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ
16.45 Jacky. 17.15 Planeta imaginari. 17.45 Rondalles. 17.55 Festa amb Rosa M.ª Sarda. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.
CIRCUIT ESTATAL
19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Niels Olgersson. Cap. 10. 20.00 Taula d'anuncis. 20.30 Amb les mans a la massa. 21.00 Programa especial. 22.00 Jazz entre amics. 00.05 Embòlic. Cap. 15. 00.30 Telediari. 01.00 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ
16.45 Jacky. 17.15 Planeta imaginari. 17.45 Les nostres coses. 18.00 El xou de la família Pera. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.
CIRCUIT ESTATAL
19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Niels Olgersson. 20.00 A-u-an-ba-bulubabalam-bambu. 21.00 Fila-7. 22.10 Cine Club: "El último perro". 24.00 Sis classes de llum. 00.30 Telediari 01.00 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL
19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 La clau. 00.30 Telediari. 01.00 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT CATALÀ
10.30 La família Robinson. 11.34 Vacances amb música. 12.45 Temes de Catalunya. 13.05 Els primers records. 13.30 Amor meu... que n'ets de tossut. 14.00 Recull informatiu. 15.00 Enric parada i fonda. 16.00 Musical. 16.30 Connexió amb Madrid.
CIRCUIT ESTATAL
16.30 Estadi 2. 20.00 En paral·lel, els joves. 21.00 La finestra electrònica. 22.45 Concert 2. 00.35 Comiat.

Desitjo subscriure'm a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms .....

Adreça .....

Població ..... D.P. ....

Remetre aquesta butlleta a:

Redacció i administració

C/ València 244 201 Barcelona-7 Tels 215 2739 - 2784 - 2805

Trameto les 2.500 ptes. per gir postal

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc / Caixa .....

Agència .....

que se serveixi domiciliari aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º .....

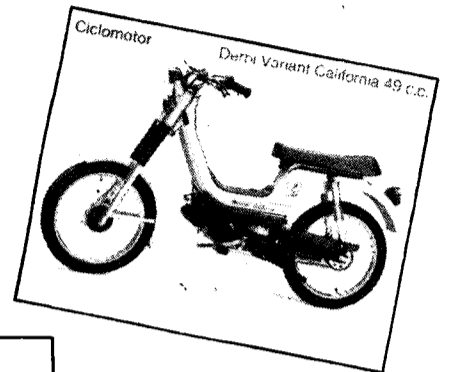
Lloc ..... Data .....

Signatura .....

ENS CAL DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS!

CATALUNYA CRISTIANA regala
BUTLLETES de la magnífica rifa de
3 FORD FIESTA i 5 VELOMOTORS DERBY

Per cada NOVA SUBSCRIPCIÓ que arribi a la nostra
administració fins
el dia 15 d'octubre d'enguany.

Cada subscriptor que ens envii UNA O MÉS SUBSCRIPCIONS NOVES rebrà
10 butlletes per cada una d'elles, ultra les 5 butlletes que rebrà cada nou subscriptor.

CADA FAMÍLIA CRISTIANA DE CATALUNYA HA DE TENIR "CATALUNYA CRISTIANA"

NOVA SUBSCRIPCIÓ

EN/NA .....
Carrer ..... N.º .....
Població .....
Se subscriu per un any (12 mesos) a CATALUNYA CRISTIANA i espera rebre
les 5 butlletes de la RIFA-85 que li pertoquen com a nou subscriptor.
Tramet l'import de 2.500 ptes.
 per gir postal.
 taló bancari inclòs.
 o bé domicilia el pagament (en aquest cas, ompliu i signeu
la butlleta següent:

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA .....
prega al Banc/Caixa .....
sucursal ..... que serveixin atendre els rebuts de
CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/libreta
n.º ..... fins a nou avís.
Població ..... Data .....
Signatura:

NOVES SUBSCRIPCIONS OBTINGUDES PER ANTICS SUBSCRIPTORS

EN/NA .....
Carrer ..... N.º .....
Població .....
Subscriptor Núm. ....
Prega a CATALUNYA CRISTIANA (c/. València, 244, 2on pis - 08007 Bar-
celona) que se serveixin prendre nota de la següent subscripció obtinguda per
ell i que li trametin les 10 butlletes que li pertoquen segons la oferta de
vostès.

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA .....
prega al Banc/Caixa .....
sucursal ..... que serveixin atendre els rebuts de
CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/libreta
n.º ..... fins a nou avís.
Població ..... Data .....
Signatura:

Libreries on podreu adquirir les butlletes

Libreria "La Hormiga de Oro". Av. Portal de
l'Àngel, 3
Libreria **Balmesiana**. Duran i Bas, 9.
Tel. 317 94 43.
Libreria **Signe**. Mallorca, 301.
Libreria **Fregola** (Lleida). Pl. Sal, 9.
Tel. (973) 24 14 28.

Libreria **VyP** (Tarragona). Lleida, 23.
Tel. (977) 21 30 86.
Libreria **Impremta Dachs** (Solsona).
Libreria **Les Voltes** (Girona). Pl. del Vi, 2.
Tel. (972) 20 19 69.
Libreria **Catòlica** (Reus. Santa Anna, 16.

MOLTES GRÀCIES A TOTS EN NOM DE LA "CATALUNYA CRISTIANA" QUE TOTS VOLEM FER

PODEM DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS! SI TOTS

